

SLOVENSKI NAROD

iznaja vsak dan popoldne, izvenredne nedelje in praznike. — Inzerati do 30 petič a Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst a Din 3.—, večji inzerati petič vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru, inzeratni davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

PODPUŠNICE:
MARIBOR, Grajski trg št. 8 — — — CELJE, Kocenova ulica 2. — Tel. 100.
NOVO MESTO, Ljubljanska c. Tel. št. 28. JESSENICE, Ob kolodvoru 101. — — —
Račun pri poštne Čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

SCHLEICHERJEVA VLADA

Po večtedenski krizi je naposled dobil mandat za sestavo vlade general Schleicher — Sestaviti hoče „vlado pomirjenja“

Berlin, 3. decembra. g. S poveritvijo generala Schleicherja s sestavo vlade je kriza vlade začasno končana. Sestava ministrske liste bo, kakor se zdi, tokrat uspela v kratkem. Rešitev krize bi bila že prej mogoča, ako se Papen ne bi tako krčevito oklepal mesta kancelarja. Papen je državnemu predsedniku predlagal imenovanje Schleicherja za generala šele tedaj, ko mu je več prejšnjih ministrov odreklo sodelovanje.

Dočim se je še snoči v vseh političnih krogih pričakovala sestava borbenega kabineta Papena, bo Schleicherjev kabinet predstavljal kabinet sporazuma. Od politične spretnosti dosedanjega obrambnega ministra pričakujejo, da bo na eni strani dosegel spravo narodnega socializma z državno vladno, na drugi strani pa po možnosti zadovoljil strokovne organizacije.

General Schleicher je že pričel razgovore z onimi osebami, ki jih namerava vzeti v svojo vladno. Računa s čimprejšnjo odgoditvijo državnega zbora, da pridobi na času za potrebna vladna dela. Ustavna reforma se bo za sedaj izločila iz vladnega programa. Na čelu vladnega programa bo problem preskrbe dela. V to svrhu se bo ustanovil poseben državni urad, kateremu bo načeloval dr. Görcke. Razpravlja se tudi o tem, da se bosta ministrstva za gospodarstvo in za prehrano združili. Za delovnega ministra se imenuje kot kandidat profesor Braun. Ker bo dosedanji zunanji minister Neurath ostal na svojem mestu, se smernice zunanje politike ne bodo izpremenile. Listi pišejo o

Schleicherjevem kabinetu na način, ki da naslutiti, da bo novi državni kancelar imel vsaj nekoliko ugodne šanse za izvedbo svojih nalog. »Vossische Zeitung« poudarja, da bo Schleicherjev kabinet z miroljubnimi sredstvi skušal vpostaviti notranjepolitični mir, da se pospeši gospodarska konsolidacija.

Pariz, 3. decembra. AA. Havas poroča iz Berlina: Schleicher je dobil mandat za sestavo nove vlade zato, ker je Papen mandat odklonil, češ da so parlamentarni krogi nasprotni.

Schleicherjev prihod na oblast so v političnih krogih sprejeli z zadoščenjem. Novi kancelar bo združeval v sebi najširšo pooblastila, ker bo ohranil resor vojnega ministrstva, državnega komisarstva v Prusiji in kancelarstvo.

Nova vlada bo po vsej priliki takole sestavljena:

zunanj ministerstvo von Neurath, namestnik komisarja za Prusijo in notranji minister Bracht, finance Crossigk, nezaposlenost Görcke, pravosodje Gürtner, narodno gospodarstvo Warmboldt, prahrana Flemming, delo Braun, pošta Rubenach.

Berlin, 3. decembra. AA. Socialistične strokovne organizacije so dale vedeti, da ne bodo proti Schleicherjevi vladi, če bi novi kancelar takoj pristal na uvedbo 40-urnega tednika, uvedel davčne bone pri javnih delih in ne izvedel znižanja mezd.

Odmev v Parizu

Pariz, 3. decembra. Imenovanje generala Schleicherja za novega nemškega kancelarja je izzvalo v francoskem tisku globok vtis. Vsi listi brez razlike politične smeri soglašajo, da je general Schleicher mož izrednega formata. »Matin« ga imenuje »vojaškega Stresemanna« ter poudarja, da po padcu cesarske Nemčije še nikdar ni bila tolika oblast združena v rokah enega človeka, kakor jo ima sedaj general Schleicher, ki je državni kancelar, vojni minister in komisar za Prusko. Od tega, ali bo znal general Schleicher to svojo ogromno oblast izvajati brez večjih pogrškov, je pred vsem odvisno, v kolikor bo njegova misija uspela.

Pomisleki v Londonu

London, 3. decembra. Tudi v Angliji je izzvalo imenovanje generala Schleicherja za nemškega kancelarja veliko senzacijo. Vsi listi pa naglašajo, da je bila to v danih političnih okoliščinah v Nemčiji edino možna rešitev vladne krize, ki je nepopolno vplivala tudi na ves mednarodni položaj, zlasti pa v pogledu razorožitvene konference. Listi hvalijo diplomatsko sposobnost in politične izkušnje generala Schleicherja ter podčrtavajo zlasti njegovo moderno pojmovanje socialnih problemov. Bojazan vzbujajo v angleških krogih samo svoječasne napovedi generala Schleicherja, ki je izjavil, da hoče za vsako ceno reorganizirati nemško vojsko.

Francoski poslanik v Ljubljani

Prisrčen sprejem na kolodvoru — Novinarji pri poslaniku

V Ljubljano se je dav ob 7.26 z ekspresom pripeljal pred kratkim imenovani poslanik francoske republike na našem dvoru g. minister Naggjar, da prvič oficijelno obišče mesto Ljubljano in se ob tej priliki udeleži proslave desetletnice ljubljanskega francoskega instituta in desetletnice Cercle française v Kranju, obenem si pa ogleda Ljubljano ter obišče opero in razne druge kulturne in humanitarne zavode.

Pri vlaku so odličnega gosta pričakovali francoski konzul Neuville z osebo konzulata, podban g. dr. Pirkmajer, župan g. dr. Dinko Puc, senator dr. Ravnihar, predsednik francoskega zavoda g. Oton Zupančič z odborniki, ki so francoske na naši univerzi in sedanji ravnatelj franc. zavoda g. Lacroix, predsednik ZKD direktor g. Jug, zastopnik škola g. Fabian, šef glavnega kolodvora g. Ludvig, bivši minister Sušnik, zastopnik Prosvetne zveze in drugi. Na peronu so sprejeli francoskega poslanika višji razredi vseh naših srednjih šol a svojimi direktorji in profesorji ter množica zavednega občinstva, da je bil ves peron nabito poln, pred kolodvorom so pa pod vodstvom direktorja g. Marolta čakale visokega gosta vse gojenke in gojenci državne učiteljske šole s svojimi profesorji.

Ko je zastopnik francoskega naroda izstopil iz vagona, ga je s kratko dobrodošlico pozdravil župan g. dr. Dinko Puc, ki se mu je g. poslanik v najprijaznejši besedi zahvalil, medtem mu je pa v izpopolniti županovih besedah izročila deputacija petih licej v narodnih nošah. ki je bila med njimi tudi Primorka, veliko kito nageljno in šmarnic. Osmošolka gđ. Kocbekova, ki je šopek izročila, je v zahvalo na smehljajoča se lica dobila poljub g. poslanika. nato je pa konzul g. Neuville g. ministru predstavil vse gospode, ki je za vsakega imel prijazno besedo.

Med mahanjem robcev in živahnim vzklikanjem množice prijateljski Franciji in njenemu zastopniku je poslanik g. Naggjar odšel do avtomobila in se s svojim spremstvom odpeljal v hotel Union, kjer stanuje. Ob 9. je g. minister Paul Emile Naggjar sprejel v hotelu Union zastopnike ljubljanskih dnevnikov. Sprejemu sta prisostvovala tudi: francoski konzul g. Neuville in tajnik konzulata prof. Detela. Ko so novinarji načeli vprašanje o svetovni

Na levi poslanik gosp. Naggjar, na sredi podban g. dr. Pirkmajer, v ozadju pa licejke v narodnih nošah.

politik, je g. poslanik prijazno odklonil vsako debato o politiki in pripomnil, naj bo današnji obisk namenjen le prijateljskemu pogovoru o splošnih stvareh. Prav rad se je odzval povabilu mesta Ljubljane in bo ob prvi priliki tudi on častil slovenske župane ter jih bo povabil v Beograd. Iskreno se je zahvalil za prisrčen sprejem na kolodvoru.

Pogovor se je obrnil na našo državo, katero je g. minister prepotoval v vseh smereh. Bil je že večkrat v Sloveniji ter mu zlasti ugaja slikovita Gorenjska s svojim biserom, davnim Bledom. Tudi Ljubljana mu ni neznan, se je pa zelo začudil nje napredku in razmahu. Sploh ni mogel prebrati lepote naših krajev, v južni Srbiji je občudoval veličastno pokrajino Obrškega jezera, kjer je naletel na slovenske skavte, obiskal in ogledal pa si je tudi znamenite izkopine v Stobliju. O novinarjih je dejal, da so druga noga diplomacije in da se je med novinarji vedno dobro počutil, čeprav so večini preveč radovedni. Na vprašanje, če obvlada naš jezik, je g. minister odgovoril, da je silno težak, da pa ima posebnega učitelja, s katerim se dnevno vučva v srbohrvaščini in upa, da jo bo drugo leto popolnoma obvladal. H koncu je omenil, da se v Beogradu gradi novo poslopje francoskega poslanštva ter bodo na priporočilo konzula g. Neuville dobavile materijal, predvsem železo, nekatere slovenske tvrdke. Po polurnem pomenku se je g. poslanik nad vsa prijazna poslovlila od novinarjev.

Jutri bo francoski poslanik v francoskem institutu izročil g. banu dr. Marušiču ter prvaku naših književnikov, upravniku Narodnega gledališča viteški red francoske častne legije s katerim najvišjim odlikovanjem ju je odlikoval predsednik francoske republike.

Uspeh dobrodelne akcije RK

Ljubljana, 3. decembra.

Ljubljansko občinstvo se še dobro spominja velike pomladanske akcije krajevnega odbora Rdečega križa, ko so društveni zastopniki in samaritani z avtomobili in godbo po Ljubljani pobirali staro obleko, odeje in podobno za ljubljanske reveže.

Vse te stvari je krajevni odbor RK tedaj zvozil v svoje skladišče na ljubljanskem polju, kjer so jih defincirali, sortirali in ocenili, zakaj je obleka še porabna, nato so pa moške obleke poslali v ljubljansko moško kaznilnico, ženske obleke pa v žensko kaznilnico v Begunje na Gorenjskem, kjer so jo kaznjenci in kaznjenske popravile in predelale. Popraviti je bilo pa treba tudi nabrane čevlje ter kupiti mnogo blaga, da je RK sedaj s prav čednimi oblekami obdaroval 1000 moških in žensk ter otrok. Ker je bilo meseca majnika nabranih prav malo odej, je krajevni odbor RK še enkrat naprosil občinstvo za odeje, vendar pa ta prošnja na žalost ni imela prav nobenega uspeha, kar pač ni v čast ljubljanskega mesta. Društvo je torej moralo kupiti še 20 novih odej in 40 rjuh, da jih je moglo razdeliti vsaj najpotrebnejšim. Tudi društvo »Tabore«, ki gradi na Viču azil za brezposelne primorske delavce, se je obrnilo na krajevni odbor RK za pomoč, vendar pa društvo ne podpira drugih društev ter je zato pomagalo posameznim prosičcem iz tega azila.

Silno mnogo je imel z nabiranjem, reševanjem prošnji, zbiranjem informacij o prosičilih in z razdelitvijo opravi krajevni odbor RK pod predsedstvom za mestne reveže izredno zaskrbljenega svojega predsednika g. dr. Fetiha, ki mu je pri tem pomagal poseben osek z odbornico go. Ma-

rijo Ryškovo, uradnico mestnega socialno-političnega urada, licejsko učiteljico gđ. Jožico Likozarjevo, upravnikom RK g. Jagodičom Antonom, obč. svetnikom Josipom Olupom in predelavcem pri Bonaču g. Francem Pircem, z blaginikom g. Rajkom Mlejnikom in z neprestano marljivim društvenim tajnikom g. Ivanom Malnarjem. V 7 sejah je ta osek predelal in rešil 611 prošnji tako, da je bilo zavrnjenih le 91 prosičev. Razen opisane obleke, obutve in odej je odbor razdelil 109 strankam tudi za 10.800 Din izdanih in kuriva, popravilo oblek je pa veljalo 9200 Din tako, da je krajevni odbor RK izdal v tem kratkem času za reveže 20.000 Din, ki sta med njimi tudi dva tisočaka, darilo cirkusa Gleich. Vsako prošnjo pregleda tudi mestni socialni urad ter jo potrdi, obenem pa društvo vsa imena obdarovancev naznani tudi drugim humanitarnim društvom v informacijo, da obdarovanci ne bi izkoriščali drugih društev in tako škodovali drugim revežem.

V pisarni krajevnega odbora RK na dvorišču Oražnevega doma v Wolfovi ulici 12 je silno živahno, saj neprestano prihajajo ubožci z vseh strani Ljubljane pa tudi iz okolice prositi pomoči. Dobrosrčni tajnik g. Malnarč ima za vsakega prosičla tažilnico besedo, le onim iz okolice ne more ustreči, ker so darila, ki so jih zbrali ljubljanski meščani, namenjeni le ljubljanskim siromakom. Tih je človekoljubno delo agilnega krajevnega odbora RK, vendar pa veliko in uspešno ter prav znatna olajšava splošne socialne bede. Tega res podpore vrednega društva naj bi se občinstvo spominjalo ob vsaki priliki, ker se lahko zaneša, da darovi gotovo dosežejo pravi namen.

Evropa naj se odkupi

Senzacionalna informacija ameriškega lista — Evropa naj bi plačala enkrat za vselej milijardo dolarjev

Washington, 3. decembra. Nenadni povratek novo izvoljenega predsednika Roosevelta z dopusta v Alabami je izzvala v vseh političnih krogih veliko presenečenje. Prihod Roosevelta spravljajo v zvezo z vprašanjem vojnih dolgov, ki je stopilo po ponovni demarši Anglije in Francije docela v ospredje. Dočim se je sprva v vseh ameriških krogih brez razlike odklanjalo vsako brisanje dolgov, se sedaj vedno bolj množe glasovi, da je v lastnem interesu Amerike vendarle treba upoštevati položaj dolžnikov in iskati rešitve, ki bi zadovoljevala obe strani. Enostavnemu črtanju dolgov se protivo slej ko prej, vendar pa se pojavljajo razni predlogi, kako naj bi se dolžnikom vsaj olajšalo izpolnjevanje njihovih obveznosti.

Ogromno senzacijo je vzbudila vest »Chicago Tribune«, ki poroča iz Washingtona, da so strokovnjaki ameriške vlade izdelali načrt za novo ureditev vojnih dolgov in ga predložili voditeljem posameznih skupin v senatu in zbornici. Po tem načrtu naj bi evropski dolžniki enkrat za vselej plačali na račun vojnih dolgov 1 milijardo dolarjev. Za kritje tega zneska, naj bi se izdali nekaki trgovinski boni, kar bi omogočilo dolžnikom, da brez ogrožanja svojih lastnih finančnih zmorev to vsoto. Razen tega bi se morale Zedinjenim državam priznati primerne koncesije na trgovinsko političnem polju. Dolžniki bi se morali istosamo obvezati, da bodo primerno omejili svoje oborožitve. Amerika bi to vsoto, ki bi ji plačale evropske države dolžnice, uporabila za kritje primanjkljaja v svojem proračunu.

Reorganizacija bolniškega zavarovanja

Pasivni Okrožni uradi se ukinejo — Povečanje avtonomije krajevnih organov — Povišanje prispevkov za bolniško zavarovanje

Osrednji urad za zavarovanje delavcev v Zagrebu je izdal poročilo o seji ravnateljstva, ki se je vršila 9. in 10. novembra tega leta in na kateri se je razpravljalo o aktualnih problemih socialnega zavarovanja v naši državi.

V prvi vrsti je ravnateljstvo razpravljalo o višini prispevkov za bolniško zavarovanje. Od 1. januarja 1933 dalje se določa višina prispevka na 42% enodnevnega zavarovane mezde kot tedenski prispevek za vse krajevne organe bolniškega zavarovanja v okoliščini OUZD, za trgovsko bolniško in podporno društvo v Ljubljani pa na 36 odstotkov enodnevnega zavarovane mezde.

Na seji se je razpravljalo tudi o polletni bilanci bolniškega zavarovanja za tekoče leto. Iz zbranih podatkov, ki dajejo jasno sliko o položaju bolniškega zavarovanja se vidi, da se je položaj sicer že celopopravil, da pa bo predvidoma bolniško zavarovanje vendarle zaključilo letošnje leto s primanjkljajem kakih 10 milijonov.

Na seji se je razpravljalo tudi v raznih izjavah, v katerih se kritizira poslovanje bolniškega zavarovanja, češ da gre tri četrtine dohodkov za upravo in le ena četrtina za dejansko podporo delavstva. Na seji se je ugotovilo, da so take govorice docela neosnovane, ker je stališče dokazalo, da gre za podporo članov bolniškega zavarovanja 70.36, za upravne stroške pa samo 17.56 odstotkov.

Na drugi seji ravnateljstva se je obširno razpravljalo o izpremembi statuta bolniškega

ga zavarovanja. Osnovna misel pri reviziji dosedanjega statuta, o katerem se razpravlja že od leta 1923, dalje, je bila izpopolnitev sedanje organizacije in poenostavljenost uprave v duhu čim širše dekoncentracije. Zahtevalo se je, da se krajevnim organom da večja avtonomija. Posebni odbor je po temeljitim proučevanju sestavil načrt novega statuta. Po tem statutu se rajonirajo Okrožni uradi z ozirom na gospodarske in prometne prilike posameznih pokrajin, tako da dobe večje področje in s tem tudi večje finančno osnovo, dočim se manjši in pasivni Okrožni uradi ukinejo. Glede na razširjen delokrog določa novi statut tudi večjo samostojnost, pa tudi večjo odgovornost Okrožnih uradov za njihovo poslovanje. S posebnimi odredbami se ureja položaj privatno društvenih blagin in njihovih članov. Po dveh evni razpravi je ravnateljstvo soglasno sprejelo predloženi načrt statuta, ki bo stopil v veljavo dva meseca po odobritvi s strani ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje.

Teritorialna razmejitev privatno pravnih društev med njimi trgovskega bolniškega in podpornega društva v Ljubljani, se bo izvršila najdelj do konca leta 1933, upoštevajoč pri tem interese članstva teh blagin. kakor tudi interese splošnega bolniškega zavarovanja. Načrt novega statuta je bil le dni predložen ministru socialne politike v odobrenje.

Prepričanja ni težko prodati, a še lažje ga prodajati, ko ga nimati.

Otroka vrgla v Savo

Ljubljana, 3. decembra

Popolnoma po naključju je bil včeraj odkrit nenavaden zločin. Mlada nezakonska mati je vrgla svoje devet dni staro dete v Savo.

Včeraj jutraj se je odpeljala iz Zagreba 19letna Danica, ki je rojena v Nabrežini in pristojna v Ljubljano. V naročju je imela novorojenčka, ki ga je kazala sopotnikom, zlasti ženskam, ki so se vozile z njo. Bila je punčka, ki je prav bistro gledala v svet.

Slučajno se je z istim vlakom vozil tudi uradnik železniške policije iz Zidanega mosta, ki se je zanimal za mlado nenavadno bledo in slabotno mladenko. Vozila sta se skupaj do Zidanega mosta, kjer je pa Danica izstopila, češ da nese otroka sestri, ker ni njen, ampak od sestre. Vlak stoji na postaji v Zidanem mostu pol ure.

Ko je Danica pozneje zopet stopila na vlak, je železniški uradnik opazil, da je brez otroka. Uradnik je nato poizvedoval po Zidanem mostu in bližnji okolici, če je mladenka otroka res oddala, izvedeti pa ni mogel ničesar. Zato je sumil, da se je dekletko otroka najbrže iznebil.

O tem je obvestil telefonično policijsko upravo v Ljubljani in zato je bila ob prihodu vlaka v Ljubljano Danica aretirana. Na policiji je nesrečno dekle priznala, da je pred devetimi dnevi v zagrebški bolnici porodila punčko, včeraj so jo pa odpustili iz zavoda. Peljala se je v Ljubljano in izstopila v Zidanem mostu. Ker se ji je zdelo, da otrok umira, ga je v Zidanem mostu blizu mostu vrgla v Savo. Pozneje je Danica priznala, da je bila punčka še živa.

Policija je mlado nezakonsko mater izročila sodišču.

V smrt v duševni zmedenosti

Laško, 3. decembra.

Včeraj dopoldne si je v hipni duševni zmedenosti končal življenje g. Ljubo Pinkava, sreski načelnik v Laškem. Pokojni je bil že več dni potr. včeraj okrog pol 12. se je pa ustrelil v glavo. Vzrok samomora ni znan.

Svobodna žitna trgovina v Rusiji

Moskva, 3. decembra. Stalin in Molotov sta včeraj izdala dekret, s katerim dovoljujeta v Moskvi in v tartarskih okrožjih svobodno trgovino z žitom in žitnimi izdelki. Pristala sta na to koncesijo zaradi tega, ker so te pokrajine v polni meri zadostile svojim obveznostim pri oddaji žita in ker razpolagajo še z dovoljnimi zalogami. Ostalim pokrajinam obljubljata enake ugodnosti že bodo do 15. januarja oddale dovoljne količine žita.

Izredno zanimiva dramska noviteta

Suoči je uprizorila naša drama Merežkovskega tragedijo

»Carjevič Aleksej«

Ljubljana, 3. decembra.

Merežkovskega zgodovinskega romana »Car Peter in sin Aleksej« pozna pač tudi naša publika, ki čita kaj več; v kratkem izide Alekseja Tolstega roman »Car Peter«, ki obravnava isto snov na nov, a enako močan način in prinaša nove slike in nove značilnosti Petrove velike dobe koncem 16. in splošno 17. veka. Gotovo pa niti ta roman pri nas ni neznan.

V obah romanah je sredina osebnost car Peter, zvan Veliki; a tudi Merežkovskega tragedija v 8 slikah se vendarle pravilneje lahko imenuje »Car Peter in carjevič Aleksej«. Tudi ni je car Peter glavna, najmočnejša, psihološko in igralno najmočnejša osebnost, okoli katere so vse ostale z Aleksejem vred pritrjene kakor grmki pod močnim hramom.

Grandiozna tragedija, ki narašča v svoji napetosti od slike do slike in vedno silneje prijemlje duše poslušalcev. V osrednji temni, obupni zaroti pravih, konservativnih Rusov proti despotu Petru in njegovim reformam, ki naj bi azijsko Rusijo s tuji in tujo kulturo kar hitro poevropejile; z Nemci, Holanci, Francozi, in Angliji je Peter odrazil ruske bojarje, ruske činovnike in častnike z vodilnih mest. Po Petrovi strašni nasilni volji vlada tujevo v Rusiji, da bi jo dvignilo iz sirovega barbarstva k evropski prosveti in moči. Ljubezen se bori proti ljubezni, a obe objemata z enako silo isto Rusijo.

V to tragično borbo dveh ljubezni za moč, slavo in napredek iste velike domovine zapletajo spletke obeh spolov, sorodniki, teta, prijatelji, koristolovci in maščevalni sleparji telesno in duševno slabotnega, a dobrega carjeviča Alekseja. Da rosi Rusijo državljanske vojne in spasi svoje, najogroženjšim, neumornim delom in bojem dosežene reforme, se mora kakor oče Abraham tudi Peter odločiti, da žrtvuje svojega izaka, Alekseja. A bog mu velike molitve ne pošlje ovna, nego morda Aleksej umreži pod torturo, zmrcvarjen od strašne knute očetovih rabičev.

Vehčasten je v svoji strahoti. Merežkovskega roman in veličasten, poln ruske mistike in psihološke dvornosti, bestialnosti in blagosti, je tudi njegov dramski umotvor.

Ali, čudno, sredi te bujne, krvi sočue dramatične zaselesti tudi mnogo papirja. Kakor z jeklenimi kleščami; zgrabljajo gledalca vse scene, v katerih nastopa car Peter, a zlasti močni sta zaključni dve sceni v jekleniški celi na trdnjavi, katerih

se zaključuje tragika očeta in sina na način, ki trga vsako srce. Zato pa je nekaj slik, ki ostajajo plehke in narejene, skoraj brez vtiska in ne sanjajo posebnosti niti z odraške, igralske strani. Figure so tu, ki pušajo povsem hladne gledalce.

Merežkovskij gre na Petra s sodobnega stališča in govori z jezikom Nemca Blumentrosta, carjevega osebnega zdravnika, kritično in proroško. »Kri Aleksejeva se bo maščevala na ruskih carjih, in tudi poslednji car izdihne v svoji krvi!« Tako nekako govori Nemec l. 1718, ker je avtor doživel — tragedijo zadnjega carja...

Gosp. Levjar je ustvaril s carjem Petrom, antikristom, despotom, krvnikom lastnega sina, ki ga ljubi, osebnost, ki ostane v svoji plastiki in mistični krasoti pač nepozabna. Njegova maska, njegova mimika, njegova govorica, epileptični napad, obupno zatekanje k Bogu, jeklena strogoost, pa prava očetovska ljubezen in zaključna zlomljenost v edini misli na Rusijo so v njegovi kreaciji nov dokaz, da imamo v Levjarju velikega umetnika. Njegovi prizori so vsi enako silni in pretresljivi.

Izvrsten Aleksej je g. Jan. Po maski je čudovito pravilen, po zunanosti, izražanju značaja, zlasti pa v Napoliju in v jekleniški izredno dvomilij. Gosp. Jan ima zopet ulogo, v kateri se polno odlikuje in znova raste.

S senatorjem Tolstim je kreiral g. Skrbnišek tip diplomata rablja, hinavca, krivoloka, lakajsko kreaturo, ki terorizira celo carja. Zelo težko, a najmanj verjetno ulogo je imela gđ. Boltarjeva s podlo izdajalko, kupljeno, bedasto vlačugo Jevfrozinu. A igrala je je prav dobro, kolikor se da tako celičkasta konstruiranost sploh utelešiti. Odlično šaržo je ustvarila g. Marija Vera s polblazno carico vdovo Marjo, in prav posebno simpatično osebnost Evropa, kritika Blumentrosta zdravnika, besednika avtorjevega, je ustvaril g. Debevec. Sluga Afanasij (Bratina), rancolnik (Gregorin), carična Marija (Medvedova), carski sel (Potokar), duhovnik (Plut), grof Daun (Jerman), Weingart (Sancin) in še nekateri so podali prav zadovoljive epizode. Le enemu, ki ga ne navajam, se je zatkal jezik...

Zelo zanimiva, zelo močna drama. Tudi po opremljenosti, kostimih čisto neverjetno lepa predstava. Režiser g. C. Debevec se je postavil na moč. Samo tisti oblaki, ki se vidijo včasih kakor leteč park, večjih pa kakor izbruh ognjenika, bi naj zgledali. Fr. G.

Dobro smo preskrbljeni z živili

Danes je bil živilski trg dobro založen, ker so prodajalci računali, da imajo meščani denar

Ljubljana, 3. decembra.

Da bi ne trpeli lakote, so nam kmetje danes zopet zelo dobro založili živilski trg in tudi mesarske stojnice so bile bolj zažene kot navadno, kajti prodajalci računajo s tem, da meščani v začetku meseca raje jedo in da jim se posebno tekne vse dobrote, ki jih je na trgu toliko, ob nedeljah. In res je bilo na trgu danes mnogo bolj živahno kot navadno. Gospodinjje so prišle že zgodaj z velikimi cekarji, tu in tam pri mesarjih jih je bilo toliko, da niso prišle kmalu na vrsto in povsod so bile nekoliko bolj samozavestne ter so govorile s prodajalkami z viška. Toda tudi nekatere prodajalke so močete in je kmetica ponosno zavrnila gospodinjjo, ko se je zanjajivo nakremžila, ker so jajca po 1.50 Din. — Le bežite! je dejala. Sicer so pa bili prodajalci tudi danes ponizni kot vedno, zlasti se, ker jih je bilo precej več. Zlasti na sadnem trgu je bilo toliko prodajalcev, da jih najbrž letos še ni bilo več niti sredi sadne sezone. Kmetje najbrž računajo, da se jih bo usmilil Miklavž in jim odkupil nekaj več jabolk.

Na perutninskem trgu je bilo toliko perutnine kot pred največjim praznikom. Prodajalke mislijo, da bodo meščani začeli že zdaj skiliti po putkah, da bo o božiču kaj manj na mizi. In res so se gospodinjje danes zelo zanimale za perutnino in je tudi kupilo nekaj več kot navadno. Prodajalci je pa bilo preveč, da bi bile lahko vse zadovoljne s kupčijo. Cene pri putkah se ne menjajo, vendar so pa vedno precej nestalne, ker jih odloča barantanje in razpokošenje gospodinj. Piščance, odnosno nekoliko mlajše kure, prodajajo navadno po parih, starejše kokodajske pa po komadih. Če se oziramo na te cene, se suče cena perutnine po 20 do 30 Din kg. Po kg ne prodaja nihče. Danes je ponujala kmetica na perutninskem trgu mrtve divje zajce po 30 Din kg. Med kurami je bilo tudi nekaj rac, za katere se pa gospodinjje niso posebno zanimale. Ponujali so jih po 25 do 30 Din. Jajca so seveda še vedno draga in gospodinjje se boje, da bo cena še poskočila ob praznikih.

Na zelenjadnem trgu so gospodinjje kupovale zelenjavo le za prihrano, dočim jo sicer za glavno hrano. Zato ni bila takšna gneča pri zelenjavi kot navadno, pač pa so gospodinjje kupovale najbolj salato, motovilce, radlič in podobno zelenjavo, ki je dobila še vedno precej za nekoliko dinarjev. Največ je bilo zeljnatih glav in zelo lepih, zelo debele so prodajali po 2 Din komad. Na debele so prodajali danes zeljate glave na Sv. Petra nastipu po dinarju, bile so pa drobnejše kot na glavnem živilskem trgu. Gospodinjje se tudi niso zdale dovolj trde, prodajalec je pa dejal, da bi tudi sam želel, da bi bile trde kot kamen. Krompir so hoteli kmetje prodajati na debele po dinarju, pozneje so ga prodajali tudi ceneje, ko so se oglasili pravi kupci.

Cene sadja se niso spremenile. Razen ogromne množine jabolk je bilo na sadnem trgu tudi precej orehov, ki so jih prodajali po 2.50 litr in suhih sliv, ki so po 5 Din kg. Manjkalo ni zopet sliv, po 1.50 Din liter. Ne smemo se pozabiti, da je bil trg zopet tako masten, da je nedvomno zaradi tega pol Ljubljane blatne. Kar čestitati jim moramo, ker tako varčujejo s peskom, da nam ga ne privoščijo niti nekaj samokolnic. Ali bo zato treba posebnega kuluka, da bo naš trg končno vsaj toliko snažen, da bodo gospodinjje lahko prišle nanj?

Naš Miklavž je velemesten

Ljubljana, 3. decembra.

Vse se modernizira in Ljubljana je čedalje bolj velemestna, čeprav ni tako velika, letos se je pa moral modernizirati še Miklavž, sicer bi ga naši moderni trgovci sploh ne hoteli sprejeti... Zdjaj ni dovolj, da so izložbe rdeče in da se v njih reže papirnati parklji, ali da stoji sredi zemeljskih blagov in lepoti igračkasti Miklavž, zdaj pač živimo v realističnih časih in gre zares tudi pri trgovski reklami.

Da smo lahko ponosni na naše trgovce, je pokazala na praznik zlasti razstava v trgovini Sinkovec & Soss. Dame so naravnost navalele v trgovino, od koder se niso mogle dolgo ločiti, kajti razstavljene lepote so bile preveč zapeljive, da bi dame ne zaslanjale pri njih in ne začele fantazirati. Naše dame so lahko prav tako glizdale ter lepe, kot Parizianke, kajti naše trgovine, kakršna je Sinkovec & Soss, so založene z vsem, kar premorejo velemestne trgovske hiše. Naši trgovci nikdar ne capljajo za modo, njihov okus je pa tudi tako profinjjen, da morejo zadovoljiti s svojim blagom najeleгантnejše dame, ki seveda tudi niso brez okusa. O tem se je lahko vsak prepričal na omenjeni razstavi, ki je bila na narodni praznik odprta ves dan in ves čas je bila na nji gneča.

Miklavž je pa opozarjal na svojo oblast tudi z drugimi modernimi metodami. V nekaterih trgovinah se je predstavljalo »osebno«, prišel je s spremetom, s parklji, ki so privlekli vrhane koše lepote in dobrot. Ustavil se je seveda tudi pri Schmittu Pred škofijo, kjer ga je opazovalo ter občudovalo razstavljena čuda toliko ljudi, kot se jih lahko zbere le v Ljubljani.

Prava senzacija je pa bila zvečer v Stritarjevi ulici pred Krisperjevo trgovino. Ljudje so kar zamašili ulico, da se je ustavil ves promet. Tramvaj ni mogel dojeti nikamor, pa mu tudi ni bilo treba, saj bi itak izstopili vsi potniki, da si ogledajo senzacijo. Na strehi nočnih izložb se je sprehajal sam Miklavž in za njim se je priključil plazil strašen parkelj. In nihče ni mogel dvomiti v Miklavževo pristnost, saj je dobri svetec trosil na množico bombone, ki so bili tako sladki, da so se vsi obilnovali, če se niso sladkali z njimi.

Zato je množica prirejala dobremu Miklavžu prave ovacije in se ni mogla raziti, ko je Miklavž že izginil. In niso ga zaman pričakovali! Zopet se je pojavil na strehi s polnim košem sladkosti, mladim prijateljem je pa se iztresel iz koša nešteto pisanih balončkov. Parkelj se je seveda nad tem prav po vrzih hudoval, toda naši trgovci znajo predobro, kako je treba spraviti v koš parklji s krizo vred. Zato se bo nedvomno Miklavž tudi letos marsikomu nasmešnil.

Zvečni kino IDEAL

Velefilm iz cirkuškega življenja! Film slovitega mojstra

E. A. Duponta

režiserja, ki je ustvaril nepozabni film »Atlantik«

Smrtni skok
(Salt mortale)

V glavni vlogi ruska Mariene Dietrich

ANA STEN

Velenapi prizori dresure divjih zverí, levov in tigrov. Senzacionalne atrakcije artistov na trapezu. Komične in pretresljive scene!

Premiera! Premiera!
Predstave danes ob 4., 7. in 9. uri zvečer — jutri v nedeljo ob 3., 5., 7. in 9. uri zvečer.

Proračun celjske okoliške občine

Celje, 3. decembra.

Celjski okoliški občinski svet je imel sinoči zadnjo letošnjo sejo, na kateri je bil sprejet občinski proračun za l. 1933. Proti proračunu sta glasovala samo dva občinska odbornika.

Proračun izkazuje 1.661.323 Din potrebščin, 431.323 Din rednega kritja in 1.230.000 Din primanjkljaja, ki se naj krije z zvišano 100% občinsko določen na državne neposredne davke (doslej je znašala ta določila 50%) v znesku 1.230.000 Din. Dobrodoči župana in občinskih nameščencev se bodo z novim letom znižali približno za 10 odstotkov. Proračun izkazuje naslednje glavne številke:

Osebnih izdatki 333.456 Din, stvarni izdatki 22.500 Din, redarstvo 38.150 Din, narodna prosveta 652.829 Din, finančne obveznosti 150 Din, javne naprave 242.876 Din, kmetijstvo 12.500 Din, narodno zdravstvo 70.000 Din, socialno skrbstvo 206.700 Din, trgovina, obrt itd. 16.000 Din, občinsko gospodarstvo 28.774 Din, nepričakovani, izredni in ostali izdatki 39.548 Din. Dohodke tvorijo 100% določila na državne neposredne davke 1.230.000 Din, trošarine (1 Din od litra vina, 0.50 Din od vinskega mošta, 0.60 Din od piva, 0.25 Din od sadjevca itd.) 241.772 Din, takse in pristojbine 38.500 Din, davščina na vozila 9000 Din, dohodki iz občinske imovitve 40.501 Din, razni dohodki 26.550 Din, izredni dohodki 75.000 Din. Med izdatki je bil črtan iz proračuna prispevek za vzdrževanje policije (za l. 1932 in 1933.) v znesku 228.800 Din in prispevek za gradnjo novega municijskega skladišča v znesku 150.000 Din.

Žena brez pižame

Ljubljana, 3. decembra.

Spet nam razkazuje svoj šarm Renata Müller in spet se smejemo njenemu zvestemu partnerju in zakonskemu možu Georgu Alexandru, ker tako naravno igra zakonski parček, ki mu preti ločitev zaradi izgubljene pižame. Možeček je hudo potrt in ljubosumen, čeprav sam tudi skoti čez ojnico, vendar se pa končno izkaže popolna nedolžnost njegove lepe ženske.

Ta film je poln duhovitosti, česar pri večini drugih na žalost ne moremo ugotoviti, zato naj si ga pa vsaj danes popoldne in drevo ogleda občinstvo, ki ljubi duhovitost in smeh. Izredno bodo pa prišli na svoji račun prijatelji krasnih slik, saj je fotografija v tem filmu v resnici moderna in odlična, prav tako je pa film celo montiran in zrežiran z nekako duhovito eleganco ter opremljen z izredno posređenimi domolekili. Film je prvovrsten užitek za vse, zato bo pa drevo kino Matica gotovo razprodano.

Alpska simfonija

Končno dobimo jutri spet film, ki bo polnil dvorano kina Matice s prijatelji smučarstva, zimskega sporta sploh in zasnenežnih planin, seveda je pa v filmu razen snega, solnce, planin in sporta tudi dosti prešerne mladosti in ljubezni.

Ljubimko in izvrstno smučarko igra Ljubljancem dobro znana Gretl Theimer. To krasno dekle Mary je zaročeno z nekim baronom Plessowom — Peter Voss —, ki velja za favorita v bobu, tedaj pa pridejo k telmi štirje fantje moštva Tress in kar trije se namah zaljubijo v Mary. Samo Tress, vodja moštva, je hladen, kar razvaja in poklonov vajeno Mary še bolj draži, a tudi žali. Zato Mary »druka« za Plessowa, čeprav se je samo po isti svoje ga očeta zaročila z njim. Ker svojemu zaročencu hoče pomagati do zmage, gre Mary s Tressovimi fanti na izlet v planino, ki je najkrajše, kar smo jih doslej videli v Ljubljani, izleta se pa udeležijo tudi Tress sam, ker se boji, da bi zaradi Mary drug na drugega ljubosumni fantje ne bi pred telmo napravili kake neumnosti. Ali Mary je pitčica, pa premakne kazalec budilke nazaj, da bi morali Tressovi tekmovalci telmo prav gotovo zamuditi. Med tem se pa dogajajo v hotelu prav

čudne stvari. Znameniti sportnik, baron Plessow, je namreč hohštaper in zemitveni goljuf ter slepar pri kvartanju, kar pa ve le neki Schmidt — Fritz Rasp. Za molka ta človek zahteva del nagrade pri telmi. Da bi se rešil nevarnega človeka, aranžira Plessow vlogi v hotelski tresor in namerava krivdo zvaliti na Schmidta.

Mary se je pa medtem zaljubila v Tressa in mu priznala, kaj je storila. Z bliskovito naglico drve izletniki na smučkah v dolino in pridejo še o pravem času. Ker se je en član družbe nekoliko ponesrečil, skoči na njegovo mesto na bob Mary... in nekaj minut pozneje že javlja megafon, da je moštvo Tress zmagalo.

V hotelu medtem polfija dolgi gosti za gostom vloga, dokler Schmidt ne razkrije barona Plessowa, sam se pa odkrije za detektiva. Konec je seveda očet.

Iz Trbovelj

— Proslava rudarskega praznika sv. Barbare. Kakor vsako leto, se bo tudi letos primerno proslavljal tradicionalni rudarski praznik sv. Barbare. Tudi letos se bodo nameščenci in delavci v nedeljo 4. t. m. ob 10. uri popoldne zbrali pred rudniško glavno pisarno, odkoder odkorakajo z gozbo in staro rudarsko zastavo na čelu k cerkveni proslavi rudarskega praznika. — Druga leta je rudarsko delavstvo in nameščentvo priredilo večje proslave rudarskega praznika, letos je pa to opustilo deloma zaradi težke krize, deloma pa tudi zaradi žalosti nad nesrečo v Hrastniku.

— Gradbeni akcija. V pozni letošnji jeseni je gradbeni podjetnost v naši domini nekoliko poživela. Tako je občina pričela graditi na takozvanem Parašuhovem travniku novo izločilnico, na Vodah pa gradi mesar Jaka Božič novo mesnico tik ob končni postaji železnice. Na vzhodju Posestja si gradi strojniki nove bolnice Kapl novo hišico, enako si grade hišice na stavbišču zadruge »Dom in vrt« ga. Kahne, nad tem stavbiščem pa elektrikar Lesnikar. V Globušaku pa si je zgradil veliko gospodarsko poslopje mesar Forte Jože. S tem je letošnja gradbeni sezona, ki je bila do jeseni skoraj mrtva, očitno zaključena.

Iz Kranja

— Diplome za odlikovanje pri kmetijski razstavi v Kranju. Razdelitev sreskih diplom odlikovancev pri letošnji kmetijski razstavi v Kranju se bo vršila pri srekanem načelnstvu v Kranju v ponedeljek 12. decembra t. l. ob 9. popoldne. Odlikovance se opozarja, da pridejo zanesljivo k razdelitvi. Razdelitev ministrskih diplom se bo vršila pozneje.

— Zimski kmetijski tečaj v Trbojah pri Kranju. V Trbojah in občini Smednik bo 15. decembra t. l. ob 8. zjutraj odprt zimski kmetijski tečaj, ki ga priredi sresko načelstvo po odredbi kraljevske banke uprave. Tečaj je namenjen za ves okoliščin občin Smednik, Hrastje, Voglje in Mavčice. Učni načrti so nabiti na občinskih deskah vseh vasi. Tečaj je velikega pomena za povzdigo kmetijstva tega okolišja, ki je izrazilo kmetijski. Zato se pripravijo gospodarjem in odrasli kmetiki mladini kakor tudi gospodinjstvom, da obiskujejo predavanja od začetka do konca.

— Nogometna tekma SK Korotan I. (Kranj) : SK Svoboda (Ljubljana). Ljubljanska Svoboda je letos v Kranju že gostovala, in sicer povečini z rezervnim moštvom in je takrat izgubila 4 : 1. To pot pa bo postava gostov močnejša, kajti nastopili bodo z moštvom, ki je pravkar odigralo tekme v podsaveznem prvenstvu. Ker so Kranjčani na svojem terenu le težko premagljivi, obeta biti to ena najzanimivejših in najtežjih tekem. Pričetek ob 14. uri.

— Svengali v Kranju. Drevo ob pol 21. uri in jutri ob 15. uri pop. gostuje v Narodnem domu svetovni telepat in eksperimentalni psiholog Svengali. Nastopi tudi medijski fenomen mme Svenson.

— Zvečni kino v Narodnem domu vprizori drevo ob pol 9. uri in jutri ob 7. in 9. uri duhovito veselolgo Rевна kot cerkvena miš, ki jo je lani vprizoril tudi Gledališki oder Narodne čitalnice. V glavni vlogi nastopi ena najboljših filmskih in gledaliških nemških igralk Greta Mosheim. Dodatek: Ufa zvočni tehnik, Bimbo poštar in domači film.

Iz Novega mesta

— Zdravniški sešatek. Dolenjski zdravniki se zbere — kot smo že poročali — jutri popoldne ob 15. v dvorani tukajšnje ženske javne bolnice, da razmotre razna stanovska vprašanja na polju modernega zdravilstva. Višji zdravstveni svetnik dr. Viktor Gregorij, sreski sanitetni referent, bo predaval o epidemiologiji in izolacijskih odredbah pri obolenju Heine-Medin. Primarni ženske bolnice dr. Cervinka bo poročal o sedenjih nazorih o hormonalni terapiji ginekoloških obolenj ter bo demonstriral o Aplasiji vaginæ, ozdravljeni po operaciji in hormonalni terapiji. Sekundarni bolnice dr. Kožuh bo opisoval izbrane primere iz kazuistike obolenj na otroški ohromelosti v javni ženski bolnici v Novem mestu. Govoril bo tudi o Agocholine Zizine-kustvih z novim ohologogom. Seštanka se udeležijo vsi dolenski zdravniki.

— Koncert starih popevk. Tukajšnja meščanska šola pripravlja za proslavo kraljevega rojstnega dne izbran koncert samih starih popevk. Strokovna učiteljica na zavodu gđ. Olga Andrejičeva se je naučila pri pokojni svoji materi, znani izvrstni dolenski pevki mnogo pesmi, ki so sedanjemu rodu toliko kot neznane. Rešila jih je pozabljenja. Istotako je zbral nekaj starih dolenskih popevk njen tovariš g. Karel Strbenk. Vse je gđ. Andrejičeva prav uspešno in povsem v narodnem duhu harmonizirala za štiriglasni mešani zbor. Meščanskošolski pevski zbor poznamo že od lani kot prav izvrstno uvežban in z bogatimi glasovnim materijalom ter s sijajno disciplino. Vodi ga strokovni učitelj g. Karel Strbenk. Na predvečer državnega praznika bo javen koncert v šolski telodavnici, ki je največja in najbolj akustična dvorana v našem mestu. Program bo obširen. Prva polovica bodo stare dolenske zdravice. V drugi polovici bomo čuli stare božične popevke, kot jih pojo le še stare matice pod Gorjanci in po goricah. Opozorjamo že vnaprej na to svojevrsno prireditel, ki naj je nihče ne zamudi. Koncert bo oddajal tudi ljubljanski radio.

Beležnica

Koledar.

Danes: Sobota, 3. decembra katoličani: Francišek Ksaver, Svetiljub, pravoslavni 20. novembra.

Jutri: Nedelja, 4. decembra katoličani: Barbara, pravoslavni 21. novembra.

Kino Matica: Alpska simfonija.

Kino Ideal: Smrtni skok.

Kino Dvor: Pat in Patachon kot bankirja.

ZKD: »Kraljevo bivanje na Bledu« ob 18. v kinu Matic.

Miklavžev večer SK. Hribe ob 20. v baru »Metropol« (Mikla).

Miklavžev večer Sokola I. na Tabornu ob 20.

Mladinska akademija Sokola II. ob 20. na realci.

Društvo »Soča« proslava uedinjenja ob 21. v salonu pri »Levu«.

Krajevna organizacija JRKD družabni sestanek s keglanjem ob 20. pri Turku v Strelški ulici.

Prireditve v nedeljo.

Kino Matica: Alpska simfonija.

Kino Ideal: Smrtni skok.

Kino Dvor: Pat in Patachon kot bankirja.

ZKD: »Kraljevo bivanje na Bledu« ob 11. dop. v kinu Matic.

Velika gasilska vaja ob pol 12. pred Narodnim domom.

Miklavžev večer Sokola II v Kazini ob 16. mladina ob 20. ples.

Sokol na Viču praznik narodnega uedinjenja ob 20. s telodavno akademijo v Sokolskem domu na Glincu.

Dežurne lekarne.

Danes in jutri Trnkoczy, Mestni trg 4 in Ramor, Miklošičeva cesta 20.

Vabilo: Prireditveni odsek društva »Soča« matica v Ljubljani priredi jutri 4. t. m. izlet k sv. Jakobu. Zbirališče ob 1/2 na dve pri Prešernu, Marijin trg. Člane »Soče« in prijatelje izletov vladno vabimo, da se izletu pridružijo.

Za pokojnim goriškim nadškofom dr. Sedejem se bo vršila jutri ob 11.30 v stolnici služba božja. Pozivamo vso javnost, zlasti akademsko in srednješolsko mladino, da se udeležijo maše v čim večjem številu. Klub jugosl. primorskih akademikov.

Druga zanimivost misijona je ta, da so hotele nekatere pobožne ženske kar po večkrat zapored k spovedi, pa so jih misijonarji kar s prizniz prošli, naj tega ne store, češ, da je že enkrat dovolj.

Se nekaj zanimivih misijonskih pa priložnosti.

— Nekje na Dolenjskem imajo misijon, pa se je zgodilo, da je vneti pridigar začel zvečer kar z »Veselim vinogradom«. Pravil je, da igrajo to pohujljivo zadevo v Ljubljani v gledališču in da so čisti zoper no protestirali z gnili jajci, nečisti so pa protestirali in gnili jajca premagali in zdaj vlečejo pohujšanje naprej. Povedal je še mnogo o nečistem duhu, ki veje nad bogaboječo sentilorijsko dolino, vse se je pa sukalo okrog čistih in nečistih.

Druga zanimivost misijona je ta, da so hotele nekatere pobožne ženske kar po večkrat zapored k spovedi, pa so jih misijonarji kar s prizniz prošli, naj tega ne store, češ, da je že enkrat dovolj.

Se nekaj zanimivih misijonskih pa priložnosti.

— Nekje na Dolenjskem imajo misijon, pa se je zgodilo, da je vneti pridigar začel zvečer kar z »Veselim vinogradom«. Pravil je, da igrajo to pohujljivo zadevo v Ljubljani v gledališču in da so čisti zoper no protestirali z gnili jajci, nečisti so pa protestirali in gnili jajca premagali in zdaj vlečejo pohujšanje naprej. Povedal je še mnogo o nečistem duhu, ki veje nad bogaboječo sentilorijsko dolino, vse se je pa sukalo okrog čistih in nečistih.

Druga zanimivost misijona je ta, da so hotele nekatere pobožne ženske kar po večkrat zapored k spovedi, pa so jih misijonarji kar s prizniz prošli, naj tega ne store, češ, da je že enkrat dovolj.

Se nekaj zanimivih misijonskih pa priložnosti.

— Nekje na Dolenjskem imajo misijon, pa se je zgodilo, da je vneti pridigar začel zvečer kar z »Veselim vinogradom«. Pravil je, da igrajo to pohujljivo zadevo v Ljubljani v gledališču in da so čisti zoper no protestirali z gnili jajci, nečisti so pa protestirali in gnili jajca premagali in zdaj vlečejo pohujšanje naprej. Povedal je še mnogo o nečistem duhu, ki veje nad bogaboječo sentilorijsko dolino, vse se je pa sukalo okrog čistih in nečistih.

Druga zanimivost misijona je ta, da so hotele nekatere pobožne ženske kar po večkrat zapored k spovedi, pa so jih misijonarji kar s prizniz prošli, naj tega ne store, češ, da je že enkrat dovolj.

Se nekaj zanimivih misijonskih pa priložnosti.

Dolenjske trojčke z mamico

Dobri ljudje so se jih spomnili in jih rešili vsaj najhujše bede

Trebnje, 2. decembra.

Tri deklice, tri krepke deklice je dobila siromašna družina Jeričeva iz Studenc pri Trebnjem. Popolnoma nepričakovano, brez potrebnih poročniških priprav, brez zdravnika, brez babice, povsem nenadno je obiskala to revno družino štokljia in prinesla Cilko, Ančko in Mici, kakor so deklice že naslednjega dne krstili pri krstnem kamnu farne cerkve v Trebnjem, kjer je revščina dobila svoj prvi blagoslov. O rednem dogodku in obupnem razmerju družine. Naprosili smo dobre ljudi za darovi, za prvo in nujno pomoč v največji sili, stiski in bedi. Ob rojstvu deklic pri hiši ni bilo prav nobene stvari. Niti potrebne poročniške postelje niso premogli, niti perila za mater in novorojenke ni bilo pri hiši, manjkalo je živil, primanjkovalo je sploh vsega, kar je ob rojstvu deteta neobhodno potrebno in kar vsaka mati ob porodu mora imeti. Revščina je bila trojna — pomoč je bila nujna.

Zato so dobri ljudje, ko so zvedeli o usodi, ki je bila deklicam pisana že ob zibelki, pomagali in darovali. Darov je bilo mnogo. Od vseh krajev so prihajali. Imenovani in neimenovani, posebno matere so darovale (imena darovalcev bomo objavili kasneje) in prispevale v denarju, živilih in tudi obleki. Posebno so bile naklonjene novorojenkam kot rečeno matere, saj so oblekle male deklice od vrha do tal in tudi mati je prešla potrebne perila tako, da so bili revčki vsaj oblečeni. Zbirali so denarne prispevke dobri očetje, zvesti moške, moške zvestobne bratovščine itd., najrazličnejše pripise opazili na poslanih denarnih odrezkih, kot dar materi s trojčkami, Cilki, Ančki, Mici, trebnjskim novorojenkam — polno šaljivih pripisov — do-

Mater trojčk so fotografirali v novomeški bolnici, kjer se zdaj leži.

brh slovenskih mož, očetov in fantov! Po drugem našem poročilu o nevarni boleznih mater je bilo zanimanje še večje. Tam iz Švice je nekdo nakazal 12 frankov ali 131 Din, z željo obilo sreče in dobrega napredka tej družini. Dobra dijakinja v Ljubljani je nabrala 200 Din, najplemenitejši pa je bil vsekakor gospod, ki naravnost očetovsko se danes skrbi za troje deklic in mater-porodnico.

Mati Jeričeva, ki je v bolnici ob najskrbnejši negi že skoraj izven nevarnosti se vsem darovalcem iskreno zahvaljuje. Pa tudi Cilka, Ančka in Mici se za ljubkim izrazom hvalečnosti vsem darovalcem zahvaljujejo. Poglejte jih vse so enake, enako ljubke in vse zdrave ob materi, ki se ji zdravje le počasi vrača. Na sliki je videti tudi očeta in najstarejšega brata trojčk ob priliki obiska v bolnici. Doma pa čaka na svojo mamico in sestrice še troje mlajših otrok.

Zelimo materi popolnega okrevanja, srečni družini vsega zadovoljstva, novorojenkam pa najlenjšega razvoja do krepkih poštenih slovenskih deklet.

Jarčev - Jakčev večer v „Krki“

Tudi ta prireditev je pokazala, kak ovleki krog prijateljev ima agilno društvo

Ljubljana, 3. decembra.

Društvo »Krka« si je s svojimi dosedanjimi večeri vzgajalo svoje stalno občinstvo, kakor je vnovič pokazal snočni večer. Obisk ni namreč prav nič zaostajal za rekordnim obiskom zadnjega družabnega sestanka. Sloves »Krki« večerov je privabil celo z dežele mnogo »Krki« prijateljev, ki se niso mogli načuditi družabnosti, ki se ustvarja pod okriljem tega mladega društva.

Predsednik Rostan je tolo pozdravil navzoče, med njimi predsednika višjega deželnega sodišča v p. dr. Rogina s soprogo, ustanovno članico društva go. Vido dr. Novakovo, soprogo podpredsednika senata, go. Grassellijevo, soprogo višjega državnega tožila, ustanovnega člana dr. Adolfa Gollo, tajnika Zveze industrijev s soprogo, narodnega poslanca Rasta Pustoslavca in druge in nato podal besedo pesniku in pisatelju M. ranu Jarču.

Jarčeva izpoved o umetniški generaciji, ki je doraščala med vojno in Novem mestu, je bila kratka, a zato tem bolj zanimiva. Občinstva se je najbolj dojmljivo odločilo, v katerem je govoril Jarč o mladem kadet aspirantu Cvelbarju, padlem v 21. letu starosti na tirolski fronti. Z objavo njegove literarne in slikarske zapuščine se nam obeta, da dobimo enega najpo-

membnejših mladih modernistov.

Novomeška generacija med vojno je stremela za docela drugačnimi cilji kot stremi današnja generacija. »Ne vem, če je danes še mogoče s tako ljubeznijo, s takim spoštovanjem, pa tudi s tako strastno hlastnostjo sprejemati najvišja dela svetovne literature v najizbranejših predstavnikih. Vse od zadnjih odmevov francoskega simbolizma, v vseh oblikah, preko velikih Rusov pa do Nietzscheja in po njem v kraljestvo orijentalistik verstev in filozofije pa do asirsko babilonskega epa Gilgameša in svetega pisma, seznanjajoč se ne suhotno miselno, marveč življenjsko pekoče tudi z življenjem vzhodnih čarodejev.«

Za Jarčem je vrtel naš stari znanec Jakac svoj najnovejši film Dolenjske. Gledali smo dolino gradov okoli Novega mesta, Gorjancev z Gosposlično in Miklavžem, Belo Krajino, pa že zopet Novo mesto in preljubo Trško goro. Za nameček pa še Dolenjsko pozimi, tako da je bil Jakčev film najboljše propagandno sredstvo za zimski sport, ki je pred nami.

Godba jazza Odeona je storila svoje, tako da je bil tudi snočni večer na višku, kar se tiče prijetnega domačega razpoloženja.

Trbovlje na narodni praznik

Tudi Trbovlje so lepo proslavile praznik narodnega uedinjenja.

Trbovlje, 2. decembra

Praznik državnega in narodnega zedinjenja je bil v trboveljskem rudarskem revirju svečano proslavljen. Z vseh hiš so plapolale državne zastave, z Delavskega doma pa poleg nje tudi črna v znak žalosti za premisljenimi rudarji v Hrastniku. Ob 9. je bila v cerkvi svečana služba božja, ki so ji prisostvovali predstavniki oblasti, rudniška uprava, številni rezervni oficirji, Sokoli, gasilci itd.

Ob 20. je priredil trboveljski Sokol svečano akademijo. Prostrana dvorana Sokolskega doma je bila polna občinstva, ki ga je tolo pozdravil starosta br. Pleskovič. V svojem govoru je poudarjal, da namen akademije ni samo proslava narodnega in državnega praznika, temveč javnosti tudi pokazati sadove delovanja v sokolski telovadnici.

Trboveljski slavski pod vodstvom učitelja Šuligoja so zapeli državno himno, nato pa še vrsto jugoslovenskih narodnih pesmi, ki so občinstvo tolo navdušile. O pomenu državnega praznika je spregovoril br. inž. Stefe, poudarjajoč, da so se na ta dan pred 14 leti uresničili ideali in nade vsega jugoslovenskega naroda, pa tudi ideali in cilji jugoslovenskih Sokolov. S krvjo in solzami smo si v gigantnem boju priborili svobodo, ki jo moramo skrbno čuvati in biti budno na straži. V dubu narodnega edinstva moramo vzgajati našo mladino, da bo vedno znala in vedela braniti državo proti vsem sovražnikom. K zaključku svojega govora je inž. Stefe vzkliknil kralju, njegovemu domu in enotni Jugoslaviji, česar se je občinstvo

spontano odzvalo.

Oficijelni otvoritvi je sledil nastop telovadnih oddelkov. Najprej je nastopila vzorna vrsta članov na bradljah pod vodstvom načelnika Vizjaka. Prav strumen in eksakten je bil nastop, ki ga je občinstvo nagradilo z zasluznim aplavzom. Lepa in efektivna je bila živa slika malih Sokolčev, gotovo najlepša točka vsega sporeda je bilo pa rajanje naraščajnic, ki so nastopile ko srčkane vile. Sledile so proste vaje članov, članice naraščaj in dece, ki so pokazale, da Sokol v Trbovljah smotreno in sistematično vzgaja svoje članstvo. Prireditelj je bila zaključena s simbolično alegorijo: Slovenec, Hrvat in Srb v bratskem objemu, okrog njih pa zbrani mladi vojaki Sokoli z visoko dvignjenimi meči v obrambi narodnega in državnega edinstva.

KINO LJUBLJANSKI DVOR
Telefon 2730

Danes ob 1/8. in 9. uri zvečer in jutri ob 3., 1/5., 6., 1/8. in 9. zv.

Pat in Patachon kot bankirja

Najnižje cene! Bomba smeha!

Ko delno spoznaš samega sebe, ne čutiš več potrebe, da bi moraliziral zaradi drugih.

Obrtna mladina in 1. december

Tudi naši obrtniki so s svojim naraščanjem prav lepo proslavili narodni praznik

Ljubljana, 3. decembra.

Proslava obrtnega društva na predvečer narodnega praznika je napolnila veliko dvorano Kazine in polna je bila tudi dvorana restavracije »Zvezda«, kjer je sodelujoča obrtna mladina po nastopu imela večerjo. Moralni efekt prireditve je bil nadvse časten, saj so gostje obrtnikov enodušno priznavali, da jih je prireditev prav globoko in silno ugodno presenetila. Obrtno društvo je namreč s to svojo akademijo pokazalo, s kakšno vzgledno vneto skrbjo za izobrazbo obrtniškega naraščaja, saj je pri prireditvi nastopilo 70 obrtnih vajenk in vajencev v pevskem, sokolskem in tamburaškem oddelku, posamezni so se pa izkazali za prav dobre deklamatorje.

Obrtno društvo so s svojim obiskom počastili župan dr. Dinko Puc, dvorna dama ga. Franja Tavčarjeva, bivši minister generalni tajnik ZTOI Mohorič s tajniki dr. Pretnarjem s soprogo, dr. Plessom in dr. Kocetom, predsednik trgovskega društva »Merkur« dr. Fran Windischer, načelnik oddelka za trgovino in obrt dr. Marn, narodni poslanec Rasto Pustoslavšek in bivši poslanec župnik Barle, poslovedski podpredsednik občastnega odbora Jadranske Straže veletrgovce štupica in odbornik krajevnega odbora JS dvorni dobavitelj Anton Verbič, banovinski tajnik JRKD dr. Cepuder s soprogo in sreskim tajnikom Parcerjem, pol. nadsvetnik Pestevšek s soprogo, svetnik ZTOI stavbnik Ivan Brčić, zastopnik Narodne odbrane Matko Brčić, prav posebno častno so se pa odzvali občinski svetniki, namreč dr. Fetič, dr. Lukian, Olup, Lombard, inž. Pavlin, Cotar, Rupnik, Ivan Tavčar, Dachs, Urbas, Zajc in dr. Šubič, občinski uradniki se pa zastopal komisar Svetel.

Akademijo je otvoril predsednik društva g. Josip Rebec, ki je v lepem pratijotičnem govoru orisal obrtni mladini pomen državnega praznika 1. decembra z državnega nacionalnega stališča. Z vzklikom našemu vladarju kralju Aleksandru in močni edinstveni Jugoslaviji je zaključil svoj govor, nakar je obrtna mladina navdušeno zapela državno himno, ki jo vse občinstvo stoji poslušalo. Sledila je simbolična slika »Obrtna mladina se klanja svojem kralju« z deklamacijami, ki je napravila zelo globok vtis in žela vzhodno odobravanje občinstva. Vajenka Valda Režljeva je nato zanosno deklamirala pesem »Pot v albanske gore« ter bila tolo pozdravljena od poslušalcev. Pod vodstvom pevovodje Vlada Pfeiferja je nastopil pevski zbor vajenk, ki je zapel z občutkom Volaričevi »Slovenske mladence« in »Divjo rožico« ter Adamčičevo »Jurjevsko«. Vrle pevke so žele buren aplavz ter so morale »Divjo rožico« ponoviti, kar je znova vzbudilo orkan navdušenja v dvo-

ranj. Pod vodstvom sokolskega vaditelja br. Gjura Zadravca je sokolski obrtni naraščaj s spremljevanjem klavirja izvedel nekaj prav posrečenih skupin ter žel zasluzeno pohvalo občinstva. Tamburaški zbor obrtnih vajencev je nato pod taktirko g. Šljakovića zaigral tri izbrane komade in moral se dodati. Mlade pevke so nato zapele še »Tamo daleko« in »Oj Doberdobe« ter bile sopes predmet ponovnih ovacij. Na splošno željo so morale ponoviti »Oj Doberdobe« ter se aplavz kar ni hotel početi. Pevovodji g. Pfeiferju so pevke poklonile lep šopek med navdušenimi ovacijami občinstva. Načelnik vajenskih oddelkov g. Milko Krapež je imel nato ognjevit govor zlasti na mladino in izreklo tolo zahvalo vsem, ki so pripomogli, da je ta prvi nastop obrtna mladine v vsakem oziru tako sijajno uspel. Sledila je še deklamacija »Slava delcu«, nakar je bila akademija zaključena, nato se je pa razvil prijeten družabni večer ob sviranju tamburašev.

Skoraj še lepši del prireditve je bila pa pogostitev naraščaja, ki so jo s pomočjo dveh trgovcev priredili obrtniki, z vso gostoljubnostjo je pa pomagal seveda tudi restavrat g. Krapež. Obrtniki so darovali toliko, da je bila večerja v resnici prava gosposka prireditev. Zaslužnemu aranžerju akademije in poštvovalnemu pevovodji, tajniku g. Vladimirju Pfeiferju so vajenke izročile še en šopek, ki so ga darovale mojstrice, v tem so pa iz velike dvorane že prišli vajenke in vajence obiskat najodličnejši gostje obrtnikov z županom g. dr. Pucem na čelu. Društveni predsednik g. Rebec je župana ogovoril in se mu z lepim govorom zahvalil kot največjemu dobrotniku obrtna mladine, nato je pa spregovoril mladini še župan, ki je slavil obrtni stan ter bodril naraščaj k stanovski zavednosti in delu, predvsem pa k poštvovalni ljubezni do domovine. Predvsem naj pa obrtna mladina z marljivim delom skuša povzdigniti svoj stan, da iz obrtnega naraščaja zraste ugledni mojstri in srečni očetje. Ves narod je ponosen na obrtniški stan, predvsem naj bo pa tudi obrtna mladina ponosna na svoj stan. Župan je svoj lep govor zaključil z vzklikom: Žive! slovenski obrtniki!, vajenke in vajenci so pa govorniku priredili navdušene ovacije. Pri večerji je svoje varčevanje navduševal še g. Pfeifer, nato so pa odborniki in mojstri spremili vajenke do dvor.

V veliki dvorani je pa napravil najgloblji vtis prekrasen patriotičen in tudi programatičen govor narodnega poslanca g. Pustoslavška, da se je svečanost končala s splošnim navdušenjem za kralja in državo.

po možnosti čim bolj podpre.

Tudi na zagrebški univerzi se je na inicijativo ljubljanske organizacije ustanovila slična smuška organizacija, ki naj tudi med zagrebškimi tovariši pospešuje ta lep sport.

Novi ljubljanski domačini

Ljubljana, 3. decembra

Na podlagi 10letnega nepretrganega in prostovoljnega bivanja v Ljubljani in ker ni bilo zakonitih zadržkov v smislu tozadevnih določil domovinskega zakona ter zakona o državljanstvu, so si pridobili ljubljansko domovinsko pristojnost naslednji prosilci:

Blazič Stefan, voznik pekarnice »Dopca«; Bradač Felika, strojni ključavničar in pomožni monter; Cankar Ladislav, drožnec pivovarne »Uniona«; Cengle Mihael, čevljarški pomočnik; Ciber Marija, zasebnica; Černič Katarina, služkinja; Dolinar Katarina, kuharica; Friškovec Luka, skladiščnik »Strojnih tovarn in livarn«; Golob Františka, kuharica; Gorenc Felika, mizarški pomočnik in hišnik; Humer Marija, roj. Štebarnik, zasebnica; Izanc Anton, voznik, Muzejski trg — mestna cvetličarna; Jan Marija, kuharica; Janežič Franc, mesarski pomočnik; Kavčič Ciril, skladiščnik trvdke »Ekonome«; Kelvišar Franc, delavec mest. cest. nadzorstva; Kočnik Ivan, trafikant; Kolar Franc, 100% vojni invalid; Komidar Ivan, trgovski zastopnik; Kostercer Ludovik, delavec in hišni posestnik; Koželj Antonija, roj. Jančigaj, trgovka; Lotrič Josip, Stanislav, kleparski pomočnik; Lupše Ivan, trgovec in zemljiški posestnik; Močnik Barbara, postrežnica; Modic Ivan, vojaški sluga v pok.; Modrič Marija, roj. Jerala, zasebnica; Nago de Ivana, kuharica; Pilih Ignacij, delavec drž. žel. v Ljubljani; Plestenjak Jan, abs. filozof in publicist; Podobnik Gašper zidarški pomočnik mest. cest. nadzorstva; Pohar Edvard, tapetniški pomočnik; Pohorec Filip, nočni čuvaj »Strojnih tovarn in livarn«; Počenel Františka, roj. Hvastje, zemljiška posestnica; Perpar Viktor, družabnik trvdke »Schwab« in hišni soposestnik; Rihar Ivana, delavka tob. tovarne; Skubič Anton, delavec mest. cest. nadzorstva; Skul Terezija Marija, učiteljica v pok. in posestnica; Spindler Antonija, roj. Penko, hišnica; Stanete Jurij, vlakovodja bivše južne žel. v pok.; Stempihar Helena, začasna pomožna šolska sluginja; Struel Ivan, delovodja »Kolineke tovarne«; Sumaj Marija, postrežnica; Tischer Mihael, bančni uradnik; Turnšek Magdalena, roj. Vozel, postrežnica; Udovič Janko, strojni delavec in posestnik; Vojčevac Antonija, roj. Bilfan — Wilfan, zasebnica; dr. Volavšek Josip, zdravnik in posestnik; Vrhovec Josip, delavec — sejalec peska; Zupanič Leopold, posestnik, gostilničar, pre-

Beli zobje: Chlorodont

voznik in dobavitelj gramoza; Zagar Anton, delavec mest. cestn. nadzorstva; Zun Marija, služkinja.

Z navedenimi novimi ljubljanskimi domačini in njihovimi sosposrejetimi družinskimi člani, ki jim po predpisih domovinskega zakona slede v domovinstvo, se je število ljubljanskih domačinov povečalo za 124.

Ker pa ni bilo zakonitih pogojev, je bil sprejem v ljubljansko domovinsko zvezo odklonjen 21. prosilcem.

Zvočni kino „Sokolski dom“

v Šiški (za mlčino) — Telefon 33-87
Danes ob 18. in 20. uri, jutri ob 15.1/2, 18. in 20.1/2 in v ponedeljek ob 20. uri razkošna Robert Stolova opereta.

„Princ iz Arkadije“

LIANE HAID in WILLI FORST
Rezervirajte si pravočasno vstopnice!

Franja Kenda

70 letnica

Ljubljana, 3. decembra.

Včeraj, v petek je praznovala v krogu svojih dragih 70-letnico rojstva gospa Franja Kenda, lastnica znane restavracije in hotela Kenda v Kamniku. Da Kendaova mama so dopolnila 70 let... naj bi jim bog naklonil še dolga leta življenja, zadovoljstva in zdravja.

Vsak, kdor je bil kdaj v Kamniku, pozna vsaj po imenu Kendoovo restavracijo z izvrstno kuhinjo, ki jo vodi ljubljanka že dolga leta s pravim razumevanjem, čes, dobra hrana je najboljša priporočila za vsako restavracijo in zadovoljen gost se bo rad povrnil tja, kjer je bil dobro postrežen — ali vsaj v svoji okolici kralji zadovoljstvo.

Ta sloves ima prav Kendaova restavracija — ta sloves pa je posledica skrbnega vodstva kuhinje, torej zasluga ge. Kendove.

Rodila se je 2. decembra 1862, s pokojnim Josipom, ki je umrl 13. junija 1930, se je poročila 17. januarja 1883, ter bi, če bi pokojni živel praznovala zlato poroko v januarju 1933.

Iz srečnega zakona se je rodilo petero otrok: Milan, ki je bančni uradnik v Ljubljani, pokojni Stane (umrl 1931) ki je živel v Mariboru, Marija, vdova po viš. sod. svetniku Regallyju v Ljubljani, Elia, učiteljica, ki je doma in Tonača, ki je poročena s kamniškimi županom g. Kratnarjem.

Gospa Franja je kljub visoki starosti v svojem delu neumorna, tako, da se ji prav nič ne pozna sedem krčev.

Slika, ki jo prinašamo, je iz prejšnjih let.

Naj bi gospa Kendaova v krogu svojih dragih živela še mnogo srečnih let, k jubileju, ki je pa obenem tudi jubilej dela, pa naše najskrenejše čestitke in voščilo h godu, ki ga praznuje prav danes.

R. Kos.

Samo še danes, nepreklicno zadnji-krat ob 4., 1/8. in 1/10. uri zvečer

Žena brez pižame

RENATE MÜLLER

GEORG ALEKSANDER

Zgodba o ljubosumnem soprogu in o izgubljeni pižami njegove mlade ženske. — Smeh in zabava!

*

Jutri premiera

prekrasnega planinskega in zimsko-športnega filma

Alpska simfonija

Ob sodelovanju najznamenitejših smučarjev in sankacev, izdelano v prekrasnih švicarskih Alpah.

GRETIL THEIMER

WERNER FUTTERER

Danes nov FOXOV zvočni tekdni! Predstave v nedeljo ob 3., 5., 1/8. in 1/10. zvečer

Elitni kino Matica

Telefon 2124

Dnevne vesti

— Proslava našega narodnega praznika v Brnu in Uzhorodu. Na predvečer jugoslovenskega narodnega praznika je v prizorišču brnskega gledališča Konjovičeva opera »Kostana«. Slavnostni večer je bil odprt s českoslovaško in jugoslovensko himno ter s svečanim nagovorom profesorja Masarykove univerze dr. Vladimira Groha. V predvečer loži je prisostvovala svečani predstavi jugoslovenske delegacija na čelu s poslanikom dr. Grisogonom in generalnim inspektorjem Cvrčaninom. Predstavi so prisostvovali predstavniki vseh vojaških in civilnih oblasti. Po tretjem dejanju je izročil poslanik dr. Grisogono ravnatelju deželnega gledališča Václavu Jifkovskemu red Sv. Save II. stopnje v znak priznanja za njegovo umetniško delovanje. V Uzhorodu so pa proslavili naš državni praznik v sredo zvečer s predavanjem Karla Hanse o lepotah jugoslovenske rivijske. Predavanje je priredila podkarpatska prosvetna zveza pod poveljstvom našega poslanika v Pragi dr. Grisogona, ki ga je v Uzhorodu zastopal uradnik dr. Janko Pretnar. Govoril je česko, rusko in srbsko o skupnih težnjah obeh držav.

— Izprememba v vodstvu RK. Na plenarni seji glavnega odbora Rdečega križa v Beogradu dne 29. nov. je bil izvoljen v glavni odbor g. Ivan Škarja, član državnega sveta, namestu odstopivšega g. dr. Vilka Baltića, ki se je preselil iz Beograda.

— Naš praški poslanik v Brnu. V sredo popoldne je prispel iz Prage v Brno jugoslovenski poslanik dr. Grisogono s soprogom in generalnim inspektorjem naših vojaških grobov na českoslovaškem Cvrčaninom. Na kolodvoru so pozdravili goste predstavniki mesta, deželnega gledališča in Čilige. Popoldne so si gostje ogledali mesto, zvečer so pa prisostvovali slavnostni predstavi opere »Kostana« vprizoričene v proslavo jugoslovenskega narodnega praznika.

— Zelje naših študentov v CSR. Pod vtisom težkih posledic, ki jih prinaša nedolga odloka našega finančnega ministra glede prepovedi pošiljanja denarja našim študentom na inozemskih univerzah, je sklicalo centralno akademsko društvo »Jugoslavija« v Pragi sestanek študentov, da se posvetujejo, kaj storiti, da jim bo mogoče ostati na českoslovaških visokih šolah. Na českoslovaškem študiju okrog 500 naših študentov, v Pragi sami okrog 350. Njihovo število pa stalno nazaduje zaradi raznih težav, zlasti valutnih. Po daljši debati je bilo sklenjeno poslati vladi spomenico, resolucijo pa objaviti v českoslovaških listih. Neši študentje zahtevajo, naj finančno ministrstvo dotični odlok prekliče, kolikor se tiče študentov. Denar, ki ga potrebujejo naši študentje v inozemstvu, ne igra v našem državnem proračunu nobene vloge.

— Hrvatski planinci na Sveti Gori. Hrvatsko planinsko društvo »Sljeme« priredi jutri za svoje člane skupni izlet na Sveto Goro. Udeleženci se odpravijo ob 5-45 iz Zagreba do postaje Sava.

— Kongres stanovanjskih najemnikov. Jutri se zbera v Zagrebu stanovanjski najemniki iz vse države, da povzdignejo svoj glas proti pretiranim najemninam. Nameščencem, uradnikom in delavcem se zadržujejo mesečni dohodki, najemnine so pa ostale nezmenjene. Stanovanjski najemniki zahtevajo, naj se najemnine regulirajo s posebnim zakonom, ker so nevezdrne.

MIKLAVŽEV VEČER

Ljubljanskega Sokola v Narodnem domu

v ponedeljek 5. decembra: ZA DECO ob 4. uri popoldne — ZA ODRASLE ob 8. uri zvečer — PLES.

— Bilj so trije veliki, zbirka mladinskih pripovedk, je delo pisatelja Lojzeta Zupanca, nabrano iz belokranjskega ljudskega pripovednega zaklada. Pisatelj je zbral 15 značilnih sujetov in jim dal s samostojnim načinom oblikovanja prav prikopno umetniško obliko. To so ljubke zgodbe o treh silnih velikanih, ki so imeli posla z zločinom, o zakladu na Sejniču, o viliškem gradu na dnu jezera pod gr. Goro in o drznem lovci, ki je ukanil tri grške, da je našel svojo pobeglo ženo — gorjansko vilo, o bobnarju Jurehu, ki se je s srbeni maščeval nad skupuljo, o krupeljskih graščakih, o zakletem gradu na Mehovcu, kjer je bil skrit bogat zaklad, o copernici, ki je bila hujša od vrage, o orjaku, ki je prebival v prepači, o lovu na volka itd. Posebna vrednost knjižice je v tem, da nudi mladini, ki tako rada posluša fantastične zgodbe, zdravo, krepko življenje, sajeto neposredno iz domačega, ljudskega zaklada. Poseben poudarek zasluži Zupančev jezik, ki je nenavadno barvit in klen. Poleg tega bo mladini v veliko veselje uspešna oprema, namreč štiri pestre slike, ki le še poživljajo že itak dovolj zanimiv in privlačen tekst. Knjižica je prejemno darilo za ljudskošolsko mladino. Cena: broš. 12 Din, vezana 16 Din.

— Požar medalij. V naši številki 220 od 28. septembra je bil pridoben pod tem naslovom dopis, čegar vsebina je bila očitno zaradi napačne dopisovne informacije žaljiva in zasmehljiva za neko agilno gasilno društvo in njegovega zaslužnega načelnika. Ugotoviti moramo resnici na ljubo, da je vseboval ta članek mnogo neresničnih in se je imenovalnemu društvu in njegovemu načelniku storila krivica, katera se s tem kotalno popravlja. Zadeva se je obojestransko uredila s prijateljskim sporazumom, ter gasilno društvo in njegov načelnik ne vložita tožbe.

— Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo spremenljivo, oblačno in nestanovitno vreme. Včeraj je bilo skoraj po vseh krajih naše države oblačno. Najvišja temperatura je znašala v Splitu 17, v Beogradu in Sa-

rajevu 15, v Mariboru 13, v Ljubljani 12, v Zagrebu 10, v Skopiju 9 stopinj. Davi je kazal barometer v Ljubljani 761, temperatura je znašala 8 stopinj.

— Za našo strošno Jeričovo družino je nam poslal župnik starokatoliške cerkve g. Lavrine 100.— Din. Iskrena hvala!

— Tragedija premožnega kmeta. V Strugovcu blizu Čakovca je skočil na praznik zvečer v vodnjak 70 letni Gjuro Batek, premožen kmet, ki je pa živel zadnje čase v slabih razmerah, ker je bil razdelil vse premoženje med svoje otroke. Otroci so ga pa na stara leta zapustili in to ga je tako potrla, da je skočil v vodnjak, od koder so ga potegnili včeraj mrtvega.

— Bluze in pletenine, najnovejših modelov ima v krasni izbiri trdka Miloš Karničnik, Stari trg 8.

— Živno bolnim in otočnim nudi milo naravno »Franz Josefov« vodo dobro prebavo, jasno glavo in mirno spanje. Po izkušnjah znamenitih zdravnikov za živčne bolezni je uporaba »Franz Josefove« grenčice pri težkih obolenjih možganov in hrbtenice mozga najtopleje priporočati. »Franz Josefov« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

ZIMSKE SUKNJE in vsa druga

OBLAČILA v največji izbiri

J. Maček, Ljubljana

Aleksandrova 12

Iz Ljubljane

—Lj Klopji iz parkov so odpeljali šele včeraj. Letos imamo izredno dolgo toplo vreme, zato so bile te klopji vedno zasedene doslej, vendar jim je vlažno vreme več škodovalo kot so imeli od njih koristi ljudje. Edino brezposelnim je bilo precej užesteno s klopimi zdaj jeseni, ko ni več posejal na njih nihče drugi, poleti pa niso smeli brezposelnim uporabljati klopji po mili volji, menda zato, da bi ne trpel tujski promet.

—Lj Ce nam ne bo ustrežal mraz, nam ne bo nihče drugi. Ob mrazu bi namreč zmrazilo blato na cestah, ki nam gre tako v nos, ker nimamo avtomobilov. Morda bi bilo dobro, da bi namestili na cestnih prehodih brodnike, ki bi nas prepeljavali čez globoko brego in bi najbrž občina zaslužila kaj več kot zdaj s tako vzornim varčevanjem pri nekaterih cestah in ulicah. Rimška, Emonska, Erjavčeva cesta, Vegova ulica itd. so primerne za takšen eksperiment, a so zdaj morali prevzeti tam vloga sv. Krištofa ubogi pešci, ki pa imajo precej krajše noge od tega brodnika, zato tvegajo življenje, da se zaduše v blatu.

—Lj Dijaka, ki sta obdolžena poškodovanja tivolskih nasadov, nista včlanjena v skavtski organizaciji in se zato ne moreta smatrati kot skavti; nož in vrvice nista legitimacija za skavta, vandalska dejanja pa že celo ne. Ne izključujemo možnosti, da sta člana kakšne drugi slične organizacije, ki v marsičem posnemajo skavte. Poudarjamo, da si vodstvo celotne skavske organizacije v dravski banovini, pa tudi stegi po vseh mestih trudijo vzgojiti iz svojih članov prijatelje in tihe opazovalce narave, ki jim je celo trganje cvetk in to kjerkoli, tudi v planinah in tudi v gozdovih prepovedano, razen v posebnih primerih, ki jih dovoljuje vodja. Kakršnokoli poškodovanje prirode pa je najstrožje zabranjeno. Hkrati pripominjamo, da s podobnimi zadevami doslej še nismo imeli opravka. V podkrepitve teh dejstev navajamo, da je disciplina slovenskih skavtov znana po vsej državi prav tako, kakor njihovo vzgledno vedenje.

—Lj Velika gasilska vaja bo v nedeljo ob pol 12. pred Narodnim domom z novo »Magirus« lesto! Občinstvu bo dana prilika, da si to najmoderneje gasilsko orodje ogleda, ter da se prepriča, kako služi našim spretnim gasilec v primeru velikega požara! Ker je mogoče lesto brez vsakih težav dvigniti do 130 m visoko, je našemu vrlomu gasilstvu mogoče gasiti požar na strehah najvišjih poslopij in stolpov v mestu! Ne zamudite te izredne prilike!

—Lj Nabiralna akcija pod naslovom »Delavec za delavca« je oficijelna prireditelj. Nabiraleci bodo imeli osebne legitimacije in bodo pobirali 3. in 4. t. m. darila v denarju le proti vročitvi kuponov! Darujte!

—Lj Sokolsko društvo Ljubljana IV. priredi 5. t. m. ob 7.30 v telovadnici na Prulah mladinsko akademijo pred prihodom Miklavža. — Darila naj se oddajo v pisarni na voj. strelišču v ponedeljek ob 14. ure dalje. Vabimo starše in prijatelje mladine, da posetijo to prireditev. Vstop prost. — Miklavžev večer za odrasle se vrši 7. t. m. ob 20. pri br. Jelčiču na Dolenjski cesti.

—Lj Alpska simfonija — nov zimskošportni film v Elitnem kinu Matici. — Prijatelji belega športa in zimske narave bodo gotovo veseli novega zimskošportnega velofilma »Alpska simfonija« ali »Bob 13c« kakor je bil imenovan v Nemčiji in Avstriji, kjer je vzbudil »vseposlošno občudovanje« ne le športnikov, temveč najširših plasti prebivalstva. Film je bil izdelan v Švici ob sočelovanju najboljših smučarjev in vozačev pri nas še malo znanega »bobca«. Zimske krasote so pričarane v tem filmu na izredno uspešen način, vsebina filma je izredno napeta, deloma tudi kratkotrajna, fotografija je nad vse uspešna, poleg tega pa je omeniti še izvrstne nove slagerje in muzikalno spremljavo filma izdelano po znamenitem skladatelju dr. Beceju. V glavnih vlogah filma nastopata Werner Fütterer in Gretl Theimer. Premiera filma bo jutri na kar že danes opozarjamo!

—Lj Zvočni film o kraljevem bivanju na Bledu. ZKD predvaja samo še danes in jutri ciklus domačih zvočnih filmov o letovanju kraljeve družine na Bledu, o kraljevem lovu v Kamniških planinah, o lepotah naše države, o naši sokolski in skavtski mladini. Apelliramo na narodno zavestno občinstvo, da si te filme ogleda. Vstopnina zelo nizka. Dijaštvo ima pri posebnih šolskih

predstavah še znatno večji popust v pogledu vstopnine. — Današnja predstava bo ob 18. jutrišnja ob 11. dopoldne in ne ob 18., kakor smo včeraj pomotoma poročali.

Darila za Miklavžev večer Sokola II. se pobirajo v nedeljo ob 9. ure naprej v »KAZINI«

—Lj Alkohol in sločinstvo je najbolj žalostno slovensko vprašanje, ki ga načne obravnavati g. dr. Stojan Bajič, sodnik v Ljubljani in eden naših najboljših javnih predavateljev, pri sestanku društva »Treznost« v petek 9. t. m. točno ob 20. v dvorani palače OUZD na Miklošičevi cesti. Ker je zajelo pisanje med našim narodom že vse sloje in preti celo našo mladino pokvariti, zato prosimo in vabimo na ta sestanek vse, ki jim je mar dobrobit našega naroda. Po predavanju bo prost razgovor, ki se ga lahko udeležijo sleherni izmed navzočih. Vstopnina ni. Od števila navzočih je odvisno, da-li bo g. predavatelj to vprašanje nadaljeval v prihodnjem letu ali ne. Torej!

—Lj Plesni zavod »Jenko«—Kasina — jutri nedeljski popoldanski tečaj z »Miklavževanjem« ob četrti na 4.—7. V ponedeljek in petek ob 20. začetniški tečaj. Torek 6. t. m. »nadaljevalni tečaj z Miklavžem«. Informacije in posebne plesne ure vsakodnevno.

—Lj Ljubljanske sokolske šupa javlja vsem edincem, da so društveni prapori in ostali predmeti, ki so bili na sokolski razstavi v Beogradu prispeli. Pozivamo vsa prizadeta društva, da pošljejo svoje odposlanca e pooblastili v župno pisarno na Taboru, da dvignje te predmete. Zupna uprava.

—Lj Ljubljanske Sokol. Darila za Miklavžev večer se bodo sprejemala v društvenih pisarni v Narodnem domu v ponedeljek 5. t. m. od 10. do 16. ure. 660-n

—Lj Sokol Štepanja vas priredi Miklavžev večer v ponedeljek 5. t. m. ob 6. uri zvečer v društveni telovadnici. Darila se sprejemajo ob 4. ure dalje v telovadnici.

Miklavževanje Sokola I. na Taboru s plesom

ZA ODRASLE v soboto, dne 3. decembra ob 8. uri zvečer — ZA MLADINO v ponedeljek, dne 5. decembra ob 5. uri popoldne.

—Lj Jutri premiera »Alpske simfonije« v kinu Matic. Smučarji in vsi prijatelji lepe zimske narave, belega športa bodo gotovo jutri z navdušenjem sprejeli nov zimskošportni film »Alpska simfonija« ali »Bob 13c«. V tem filmu čudovitih krasnih naravnih posnetkov gre za velenapeto »bob« tekmo, ki je predložena v vseh fazah od začetka do konca. Ozadje filma tvori vsekakor mala ljubavna dogodbica, v kateri nastopata Gretl Theimer in Werner Fütterer. — Danes se predvaja zadnji kratki film »Zena brez pižame« z Renato Müller in Georgom Aleksandrom v glavnih vlogah. Ta spored, ki nam opisuje pikantno družinsko dogodbico o ljubosumnem soprogu in o izgubljeni pižami njegove mlade soproge, je občinstvu izredno ugal, zlasti ker so vsi domisleki izredno duhoviti in zabavni. Pri današnjem kakor tudi pri jutrišnjem sporedu se predvaja nov Foxov zvočni tednik.

—Lj Danes ob 18. uri in jutri ob 11. dopoldne zadnji predstavi lepega zvočnega filma o »Kraljevem bivanju na Bledu«. Naše nacionalno občinstvo opozarjamo še enkrat, da predvaja ZKD ob zgoraj navedenih urah zadnjičkrat prekrasne domače zvočne filme, ki jih priporočamo vsakomur v ogled. Predstavi se vršita v Elitnem kinu Matici.

V sredo 7. dec. ob 20. uri v sokol. domu »Slavnostna akademija« ob 30-letnici Sokola Ljubljana-Šiška.

—Lj JAD Triglav vabi na svojo Miklavževno čajanko, katero priredi v ponedeljek 5. decembra v Trgovskem domu. Igra Ronny Jazz. Začetek ob pol 9. Tem potom so najljubnejše vabljeni tudi vsi g. starešine. Odbor. 656-n

—Lj Društvo »Soča« matica v Ljubljani otvori danes v salonu pri »Levu« XIII. sezono s proslavo uedinjenja. Govoril bo društveni predsednik dr. Dinko Puc. Dvorana bo za ta večer primerno okrašena. Vabljeni vsi člani in prijatelji društva. Vstop vsakomur prost. Začetek ob 21. 659-n

—Lj Dunajsko pranje, svetlolikanje: Šimenc, Kolodvorska ulica 8.

—Lj Sokol I. priredi tudi letos Miklavževanje na Taboru, in sicer za odrasle s plesom v soboto 3. decembra ob 8. zvečer. Darila se sprejemajo v soboto od 4. popoldne naprej. — Za mladino se v ponedeljek 5. t. m. popoldne ob 5. Darila se sprejemajo od 1. ure popoldne naprej v suterenu na Taboru, vhod kopalnice. Vabljeni vsi prijatelji sokolstva. 644-n

—Lj Miklavžev večer za otroke priredita krajevni organizaciji JRKD Sent Jakob in Prule 5 t. m. ob 19. v dekliskih šoli pri Sv. Jakobu. Miklavž zbira darila v imenovani šoli isti dan v prtiličju od 15.—17. 650-n

—Lj Zdoboslužnik dr. Rado Stiligoj sprejema sedaj vsakodnevno od 8.—11. in 2.—5. v Tavčarjevi ul. 4/I. Državni nastavljenici in njih člani 30% popusta. 645-n

—Lj Miklavževanje Sokola Ljubljana-Šiška se vrši v torek 6. dec. ob pol 20. v veliki dvorani sok. doma. Obdarovanje je združeno s »Miklavževim igrom«. Vstopnina 5 Din. Otroci v spremstvu staršev vstopnine prosti. Darila se sprejemajo pri hišniku (stranski vhod s telovadnice).

—Lj Pevski sber Glasbene Matice v Ljubljani. Danes redni letni sestanek vsega zbora ob 20. v Hubadovi dvorani. Odbor.

Spokorimo se, grešne pare!

Dolenjsko, novembra. To ... so nam poslali z Dolenjskega, kjer se jih je strašno domjila, z željo, da bi se poboljšali tudi mi:

Pustimo Jošta in Nežo! Zdaj sem dobil telegram, da moramo udrihati čez alkohol. Pa bom mahnil; res je, trije grozni Čarugati so se vgnezdili med naše verno ljudstvo, v našo pošteno farno, ki je daleč okrog znana po debelih praščikih, korenju in žmahnem tepkovcu. Predragi, trije pasje glavi imajo v naši fari satanski kvartir.

Držim se telegrama in povelja, pa se bom zaletel kar v prvega tajksina, v alkohol, ki se je zakremjavil v naše bogobojne duše. Vse, kar je prav! Če te črviči in napadajo gliste, seveda štamperček ne škodi. Deset velikih frakeljkov pa je že za gliste preveč. Ti, ki bukve podiraš v hosti, pol litra ga imaš zadosti!

Se za ... samo zelenko na dan s 40% alkoholcem.

Samo en primer vam bom razengavil, ki se je resnično storil na samem Dumaji, in je o tem bilo nacačnanu v najbolj poštenem časopisu, »Binerfekblat«. Motavilo je pijanca pogazilo, brrr! — čreva so špricnila, pa sem moral branje odložiti in hitro frakelj kujejka popiti, da sem k sebi prišel. Takšne so posledice alkohola! Pijance je smrt storil, bog mu daj večni mir in pokoj, motavilni kočijaž je pa šel v arest.

Zdaj pa drugi tajksel! To je tudi pasje glavec, pa še kakšen! — ženske v naši sosedi. Nih nimam proti babnicam, sem pa proti tistim ženskam, ki naše poštene mladence spravljajo v zmojo in pogubo, imajo kšihite z moko poštopane in takšne kikle, da se skozi vidi. Kam pa pridemo, če nam ta satan pengavi našo farno! V naši fari ni treba delati strakam gnezd, saj imajo ženske take frizure, da bi lahko v njih imele kokla mlade. Pa tudi preveč se čanca. Dekleta, le tancajte, potlej bo še pa kaj

tancelo! Križ božji, niti misliti ne upam, koliko smo imeli lani koruznega cuvksa! Poznam morsko deklico, ki je v Zagrebu služila in si prislužila topel lon in naša požna fara se je pomnožila za dva nedolžna Hervatka. Babnica je prišla poštopana kot kakšen gosposki pes, kiklo nosi na aubfiks iz štraminastega blaga. Lase ima na ajnpren. S tisto moko si maže kšihit, namesto, da bi skuhala pamžem župo iz nje.

Ti, Nace, ki si prvi pri Sokulcih, le glej babo, le glej goloto, da te bo hudič v petrijolcu kuhal!

Tretji pasjeglavec so pa pohujšljive liberalne cajtenge, ki ima v naši fari tri strupene kremplje. Prvi je »Domovina«, drugi »Jutro«, tretji pa »Narod«. Tretji kremplje, peklenški strupenc, že na tem svetu žije človeške duše.

Ze na tem svetu pokoro trpijo, ki si pregrešni trup naračajo. Črni Nace je plačal naročnino za »Domovino« za vse leto naprej, pa je peljal nosno kobilo na sprehod in ko mu pride judovsko motavilo nasprot, je podrl kobilo, da se je žrebe storilo. Nace je pa odletel gluh. In je birt Klobasa plačal naročnino za »Narod« in je še tisti dan dobil očesni katar, ker meče za brezvirce denar. Birt Ocvirk je pa »Jutro« naročil in je bila še tistega dne trikrat toča, čeprav je bil liberalce sekularin.

Bil je pa pošten gospodar, ki je imel za naše liste vedno denar. Tisti dan, ko je plačal naprej naročnino, je kupil na sejmu svinjsko mrcino, ki je imela drugi dan 18 mladih.

Ob koncu moram še dodati, da je naše slavno konzulno društvo dobilo hudo imenitno petrijole, ki diši kot milijon jolce. Dobili smo tudi dosti kufervitriole; če se o njim po nosu mažeš, ni treba alkohula. Imamo tudi frišen superfosfat, ki bo dal pridelek zlat. Na koncu omenim še Tomažovo žindro in večno življenje, amen!

osvobojeenje in uedinjenje. Sledili so natopi moške in ženske dece, moškega in ženskega naraščaja, ki so vsi lepo uspeli, predvsem pa je občinstvo prirejalo burne ovacije »Mladim vojakom«, ki so strumno izvajali redovne vaje in vaje s puškami, in ženski deci, ki je dovršeno izvajala »Zabjo svatbot«. Pleskanja ni bilo ne konca ne kraja, občinstvo je hotelo ljubke deklice ponovno priklicati na oder. Društveni orkester je lepo odsviral dve težki koncertni skladbi, nakar so nastopile članice v lepih kostumih z simboličnimi plesnimi in rajalnimi vajami »Ples muz«, nakar je krasna živa slika dostojno zaključila proslavo državnega praznika.

— Smrtna kosa. Po daljši bolezni je preminula v torek gospa Katarina Stravsava, soproga voznogve nadzirateljca drž. železnice in občinskega odbornika na Koroski Belj g. Antona Stravsava z Javornika. Pogreb blage pokojnice se je vršil v četrtki na farno pokopališče na Koroski Belj. Na zadnji poti jo je spremljalo nešteto ljudi, med njimi občinski odbor s Koroske Bele z g. županom Erlahom na čelu, dalje zastopniki krajevne organizacije JRKD, pevsko društvo »Sava« pa ji je pred hišo žalostni in pri odprtem grobu zapelo krasne žalostinke. Bodi ji ohranjen lep spomin, težko prizadetim preostalim pa naše iskreno sožalje.

— Podružnica Narodne strokovne zveze na Jesenicah sklicuje za nedeljo, dne 4. decembra ob 10. uri javno zborovanje, ki se vrši v Sokolskem domu na Jesenicah. Vabljeni vsi člani in prijatelji delavskega pokreta.

— Miklavževanje na Jesenicah. Skoraj vse jeseniške trgovske izložbe kažejo letos izredno lepe stvari, ki bi naj jih kupili sv. Miklavž ter razdelil med pridno in ukaželjno deco, bodisi doma, bodisi pri društvenih Miklavževih večerih. Seveda čuti letos tudi sv. Miklavž hudo krizo, tako da se pri nakupih večinoma omejuje le na stvari, ki jih otroci nujno potrebujejo, kot obleko, perilo, obuvalo in šolske potrebščine.

z Trebnjega

— Težka nezgodna šolarja. V bližnji vasi Dul pri Trebnjem imajo vaštani napravljeno zaseko za dobavo gramoza in peska za pot. Zaseka ali kamnomol je zelo strm in kaj rad se podispa z vrha gramoz in pesek le da izpesne najmanjši kamenček. Na vrh tega je splezal komaj 12letni šolarček Joško Sepec iz Dula ter je skušal prav po hribolazko preplezati strmo steno navzdol. Pri tem plezanju se mu je pa že takoj v začetku okrušil kamen in pesek in gramoz se je pričel podpisati. Ubogega dekča je potegnulo s seboj ter je odskakoval kakor žoga med gramozom in peskom navzdol. Ves pobit s težkimi poškodbami po glavi in vsem telesu je oblezel nezavesten na tleh. Prepeljali so ga v bolnico v Novo mesto in bo moral za svojo plezalno turo mnogo prestati.

— Prvi december. Na praznik uedinjenja se je vršila v tukajšnji farni cerkvi svečana služba božja. Cerkvenemu opravilu so prisostvovali vsi predstavniki uradov, učiteljstvo in šolska mladina obeh šol. Po maši so se vršile na šolah proslave, h katerim so imeli dostop tudi drugi, predvsem starši. Lastniki hiš so razbesili državne zastave. Pri tej priliki smo opazili, da manjka enemu delu Trebnjega na hišah naših državnih zastav. Vemo, da ni to nikako kljubovanje od prizadetih, ki so tu mišljeni, vendar pa bi po tolikih letih uedinjenja lahko imeli vsaj manjše zastave, ki naj bi jih razbesili ob državnih praznikih, tako da bi za tuja ne izgledalo, kakor da bi bil en del povsem namenoma brez zastav in bi nas to pogrešno mnenje, ki smo ga pa krivi sami, spravilo v dokaj slabo luč.

Po filmskem svetu

Morfij

Vroč dan je bil v Neubabelsbergu. Šele ob pol devetih zvečer je moglo govoriti s Hansom Albersom v garderobi. Niti izmučen ni, čeprav je imel ves dan čez glavo dela. »O filmu bova govorila, kaj?« vpraša obiskovalca. »Toda malo morava še počakati. Potem se odpeljeva z motornim čolnom po reki in med potjo se pomeniva...« Hans Albers stanuje namreč poleti v vaškem predmestju Kladovu ob reki Havel in se vozi zvečer z motornim čolnom domov.

Ze od začetka julija delamo ta film. Pred kratkim smo se vrnili iz Portugalske, Španije in Francije domov.

Počasi se izpremeni Albers iz igralca v človeka. Hitro se konjak s sodo, potem se poslovi od tovarišev in mi pomigne, naj grem za njimi. Preden se zavem, sedim že v motornem čolnu.

Hans Albers

»Tako, zdaj se odpeljeva v večerno zarjo. Ta pot mi je vsak dan odmor po delu. Potreben sem ga. Kdor vidi filme v kinu, vse akrobatske umetninje, izvršene z lahkoto, vso lepoto prirode in igre, si še misli ne more, koliko trpljenja je treba, preden je vse tako lepo in enostavno.

O mojem najnovejšem filmu bi radi kaj vedeli? Prej so ga imenovali »Mamillo«, zdaj pa so ga prekrstili v »Morfij«. Tudi v njem je neka zgodba, ki se konča v motornem čolnu... Rešiti moram nekega dekca iz vode. Toda to je samo predigra. »O tem filmu ne morem reči, da bi iskal cenilnih senzacij, čeprav morda naslov to hoče. Nekaj prekleto resnega je v njem. Prav tako kakor tega dekca, moram rešiti svojo sestro. Vdala se je mamilom. Dobiva jih od ljudi, ki se moram z njimi boriti.«

Noči se že. Nebo izgublja poslednji večerni soj. Kelori naraščajo. Toda Albers jih zmaguje. Čutim, kako jih ima v oblasti.

Nekje blizu beži mimo parnik kakor prikazen iz sanj. Ves je v luči. Potem izginje in se stopi z mesečino.

»Ali ni lep, opojen večer?« pravi Albers. »Opoja potrebujejo v današnjih časih, toda ne opoja, ki ga dajejo mamila. Življenjskega, prirodnega opoja. Tudi film ti ga prinese, in to je morda največja zasluga vsakega dobrega filma.«

Mesec je vstal. Plove visoko nad nama. Ves srebrn je. In pod njim drvi motorni čoln, daleč, daleč...

Mappyend s solzami

Napisala Mady Christians.

Mady Christians, ki jo poznamo že iz številnih nemških nemih in govorečih filmov, se je mudila do nedavnega v Ameriki. Ob povratku domov ji je dala Ufa glavno vlogo v zgodovinskem filmu »Črni huzar«.

Osem mesecev Amerike! Človeku zrase hrepenenje do doma pod nebo. Ko sem se naposled vrnila, sem se morala takoj lotiti dela. Po Holandiji in Švici sem gostovala z moderno salonsko dramo »Cocotail«. Čez nekaj mesecev sem bila že spet v Berlinu in čez tri dni sem se že prvič peljala z avtom proti Ufinim atelejem, da se lotim filma »Črni huzar«. Motor poje svojo razburljivo pesem o današnjem življenju.

o stvarnosti in tehniki — labodji spev romantike! Vozim se po asfaltiranih cestah in pridem v gozd. Na reki je gozdarjeva hišica, lepa, bela kakor bi jo vzeli iz knjižne pravljice. Čuden mir leči nad vsem. Strmin nad igro solčnih žarkov, ki utirajo pot skozi goste veje. Vidim steze, grčave kmečke obraze, ki so se zbrali na vrtu. Glasovi so sprva tihi, potem postajajo čedalje glasnejši, narašajo v vihar, jezo, upor.

Mady Christians v Ufinem filmu Črni huzar

»Dobro!« zakliče nenadoma glas od strani in čudeža je konec. Za hrastom, ki bi ga komaj trije objeli, se skriva avto za snemanje glasu. Še enkrat je treba prizor ponoviti in delo se nadaljuje. Zame je bila ta scena veliko presenečenje in tudi veliko veselje, saj sem lahko po številnih modernih dramah nastopila spet v filmu, ki se mi je res prilagel.

Da — in potem pride še moje posebno veselje. Prvič igram skupaj s Conradom Veidtom v filmu. Dostikrat sem bila že njegova družica na odru, nikdar pa še ne na platnu. In razen tega igram še princeško, ki mi je zelo pri srcu.

Naj vam povem nekaj popisov:

Bežati moram z razkošnega dvora in se skrivati v gozdni hišici, ki jo že poznate, dokler me ne odkrije demonski grof Hochberg (Veidt). Vidi me, pa ne ve, kdo sem. Pripoveduje mi, da mora rešiti princeso — ki sem jo igrala jaz. Pove mi, da je prav za prav grdo, če mora oborožen moški ločiti žensko — toda za svojega prijatelja, brunšviškega vojvodo, ki živi v izgnanstvu na Angleškem, napravi tudi to...

»Škoda,« si misli mala princeska, »da sem na varnem, z grofom Hochbergom bi kar zbežala!«

»Sreča,« si misli Hochberg, »da to dražestno kmečko deklo ni princeska. Če bi bila, bi kaj težko izpolnil svojo nalogo.«

Tako misli druga o drugem in hrepenita po zblizanju, toda kdo utegne misliti na ljubezen, če se vrača strašni nasprotnik premagan iz Rusije, če se ves svet oddihuje in otreša jarmov. Zato mora mala princeska molčati in čakati na izid boja, ki ji morda vrne srečo, na vesel konec — s solzami.

Gramofoni

»Edison Bell« od najcenejših do najboljših, znani His Masters' Voice aparati.

radioaparati smuč

v veliki izbiri pri

„TEHNIK“

JOSIP BANJAI,

LJUBLJANA, MIKLOŠICEVA C. 20. — Telefon 3419. — Trgovina odprta tudi v nedeljo dopoldne.

do gotovo prepričani naši potomci, ko bodo videli recimo na retrospektivni razstavi zbrana »remek-dela« najodličnejših »mojstrov« naše dobe.

Mislite si, kakšne bodo v Louvru dvorane, namenjene slikarstvu prvih desetletij dvajsetega stoletja... Ali vidite to zbirko nestvorov neproporcionalnih obrazov, zelenkastih oči, nizkega čela in idiotskega izraza?

Ubogi France! — vzklíknejo naši potomci pred van Dongenovim portretom našega Anatola.

Glavarji morilnih iger, grobo naslikani z roko carinika Rousseaua, jim bodo še v mučnejšo predstavo o tem, kakšni smo bili iz fizičnega in moralnega vidika.

Kako mizerni bodo ljudje naše dobe v očeh bodočega pokolenja!... Vsi naši slikarji so se res združili, da cinično popačijo moderno žensko. Z nezdravno krutostjo so ji vbrizgali bacile vseh kožnih in krvnih bolezni, ki mučijo Arabca, naslikanega na spodnjem delu trodelnih stavb, ki jih je gradila dalekovidna uprava v spomin na cesarja Vespasiana. To je strahotna družica, ki ji vse telo brsti in kipi; elefantiasa jo grozno razjeda, škili, po-

Besedo imajo naši čitatelji

K dobrodelni akciji

Največ in najtežjega dela daje dandanes nekaterim gospodom vprašanje, kako odpraviti ali vsaj omiliti brezposelnost. Tako so zasnovali načrt, ki ga bodo pričeli izvajati že 3. in 4. t. m. s pobiranjem darov za brezposelne. Žalimo, da bi uspešna stvar v najlepši obliki, ter bomo tudi mi kar najbolj mogoče podpirali to akcijo.

Vendar pa bi bilo ustrezno brezposelnim, kakor tudi nam zaposlenim, ki itak ne živimo v zelo ugodnih razmerah, če b. se stvar uredila nekoliko na račun nekaterih drugih izkoriščevalcev, ki sode na preveč mehkih stoličkih in imajo pramastne dohodke izpod delavskih žuljev.

V prvi vrsti bi bilo treba, da se odpuste iz službe vsi upokojenci, ki imajo nad 800 Din mes. pokojnine, ker teh je imelo največ v službi. Potem naj bi prišlo na vrsto žene, čijih možje so v dobrih službah. Veliko imamo pa tudi inosemce, ki kar je najbolj žalostno, da so to ponajveč ravnatelji in drugi boljši uslužbenici, ki imajo kar po 5000-10.000 Din mes. plače, tevarci pod njihovo oblastjo pa celo samo po 250 na uro, da je ubogi delavec vedno pod tujim jarmom. Rešitev tega vprašanja bo za nas največjega pomena, ker s tem se bomo rešili sebičnosti raznih državljanov. Upamo, da so tri nas ravno tako dobri inženjerji, doktorji, tehniki, t. d. in tu ne bi bilo treba tujih moči, ker to je nam v največjo sramoto in škodo.

Upamo, da bodo gospodje uredili to stvar v najkrajšem času, ker to bo v korist državi, in njenim prebivalcem.

Delavci.

Odpiranje in zapiranje trgovin

Pred dvema letoma je banska uprava izdala naredbo o odpiranju in zapiranju trgovin. Za trgovine in obrate so bile določene točne poslovne ure in posebni kontrolni organi so pazili, da se je naredba striktno izvajala. V zadnjem času se pa nekateri trgovci ne zmenijo za to naredbo, trgovine se odpirajo in zapirajo po mili volji, časih pol ure prej, čisto eno uro ali še več pozneje.

Trgovski uslužbenici razumemo težak položaj naših trgovcev in prav radi delamo čez uro, če je to potrebno. Nikakor pa ne gre, da se zopet uveljavlja stara praksa, da bo trgovec zapiral, kadar se mu bo ljubilo in da delajo uslužbenici vsak dan namestu predpisanih 8 ali 9 ur tudi 10 ali 11 ur. Svoji pravici si ne pustimo kratkati in pozivamo merodajne činitelje, naj v tem pogledu napravijo red!

Trgovski uslužbenec.

Malomarnost ali kaj?

Stanovanjski najemniki v Ljubljani smo z velikim zanimanjem pričakovali izida ankete, ki jo je te dni sklicala v Ljubljani JRKD. Anketa je nas zanimala zlasti glede na stanovanjsko vprašanje. Pokazala je dobro voljo vseh sodelujočih in je bila ob zaključku razprave sprejeta stvarna resolucija.

Upamo, da se stanovanjsko vprašanje, ki je posebno v zadnjem času tolikokrat v razpravi, vendarle bliža svoji rešitvi, vključno resničnim in umetnim zaprekanjem, ki se pojavijo vedno kadar bi imela past končna odločitev.

Povdariti moramo, da je korak JRKD izval med velikim številom njenih mesečanskih somišljenikov, živahno odobravanje. Nikakor pa ne razumemo stališča, ki ga je zavzelo ob tej priliki tuk. Društvo stanovanjskih najemnikov. Dojem je namreč sorodno društvu mariborskih stanovanjskih najemnikov poslalo svojega predstavnika iz Maribora (!) v Ljubljano, se tukajšnjemu društvu ni zdelo vredno poslati predstavnika, da bi zastopal ljubljanske stanovanjske najemnike na anketi, ki se je vršila tako rekoč pred nosom društvene pisarne.

Ljubljanski stanovanjski najemniki ugotavljamo, da je to kričanje malomarnost, zoper katero ne pomagajo nobeni izgovori. Društvo je poklicano, da sodeluje ob vsaki priliki, kjer se razpravlja o interesih stanovanjskih najemnikov, to tem bolj, ker mu kot strogo nadstrankarski formaciji ni potrebno izbirati med različni-

strankarskimi vidiki temveč je njegova dolžnost, iskati si zaslombo v dosegu svojega cilja povsod, kjerkoli najde za to razumevanja.

Te naloge, se točano vodstvo društva odvisno ne zaveda, ter bi bili ljubljanski stanovanjski najemniki, nemilo razočarani, ob ugotovitvi, da zna omenjeno vodstvo zastopati naše interese le na papirju Stanovanjski najemniki, pristaja JRKD.

Na naslov MZD

Malomarnostna družba je pred dvema mesecema podražila, oziroma spremenila cenik vozniških točk. Pri tej spremembi je prizadela velika škoda pasantom, ki vstopajo in izstopajo na postajališčih v obliki Zgornja Šiška.

Družba je namreč kot delni pas plačila vstopavila remizo sredi obdne, katere pasiranje zahteva plačilo dvojne cene, ne da bi se ozirala na krajevne razmere in brez upoštevanja interesov.

Zupanstvo občine Zg. Šiška je na pritožbo organizacij in občinstva vložilo na imenovano družbo ugovor proti tako napadni delitvi vozniških cen. Rezultat te pritožbe pa je, da MZD v dveh mesecih še ni niti odgovorila, kaj šele odpravila napadne delitve, temveč točno pobira od vozečih se pasantov dvojno ceno. Ako MZD ne bo tu storiiti ničesar v pravično razdelitev vozniških kart za občino Zg. Šiška, apeliramo na bansko upravo, da napravi red in nas zaščiti pred izkoriščanjem take Salomonove sodbe.

Prizadeti občani.

Beseda o brezposelnosti

Naj bo tako ali tako, zima trka na vrata; eni se je veele, drugi jo pa smatrajo za nekakšno šibo božjo, dasi se ona ne zmeni ne za ene, ne za druge. Zima pač ne pozna ne bogatina, ne siromaka, ona ne pozna nobenih predpisov, nobenih zakonov, naj se vsak bori proti njej, kakor ve in zna. Da so časi v resnici težki, vemo vsi, dasi v praksi tega vsi enako ne občutimo. Zato se moramo vprašati, s kakšnim veseljem bodo sprejeli znani naši brezposelni in kako jo bodo preživeli.

Teh brezposelnih siromakov je od dne do dne več. Po cestah srečavamo te nesrečneže v slabih poletnih oblekah — boljše rečeno v cunjah — in raztrganih čevljih, vse premražene, praznih želodcev in globoko povesenih glav, ki potujejo z dneva v dan, kakor bi bežali pred kruto usodo. Ki jih neprestano preganja tako, da če si človek, če ima sne in če je kdaj poskusil, kaj se pravi trpeti pomanjkanje, da se ti morajo ti nesrečneži zaslužiti prav v dno duše.

Človek, ki splot kaj premisli, se mora resno vprašati: kdo je kriv tolike brezposelnosti, kdo je kriv tolike bede in pomanjkanje? Na zemlji je nebroj zakonov, uredb in predpisov ter mednarodnih dogovorov, ki urejajo vse mogoče. Ni ga pa na zemlji zakona oziroma predpisa, po katerem bi se mogli kaznovati ti, ki so zakrivila ta strašni zločin! Vsi dolže samo »krizoz«. Ali je res »krizoz« prišla sama od sebe? Kdo je povzročil »krizoz«? Danes več malokdo verjame, da je kriza kazen božja — kakor to trdijo gotovi ljudje.

Čas hiti, beda in trpljenje brezposelnih je pa vsak dan večje. Seveda, kdor še ni bil brez strahu, kdor še ni bil lačen, kdor še ni prezebal, kdor še ni taval okrog, ne da bi vedel, kam bo zvečer položil svojo trudno glavo in premražene ude in kje bo dobil skorjo kruha, takemu je brezposelnost in beda deveta brig. Zakaj je danes tako malo razumevanja za omiljenje brezposelnosti, ko bi vendar to vprašanje moralo biti povsod na prvem mestu? Naši brezposelni so z velikim navdušenjem in veseljem pozdravili glas z banke uprave, samo da bi se ta glas praktično skoraj uresničil, ker rana bednih je od dne do dne večja in bolj skeleča.

Potrebno bi pa bilo in sveta dolžnost vsakega bi bila, da po svojih močeh dela na to, da se bo brezposelnost in beda kolikor mogoče omili. Vidi se v mnogih primerih, da so ljudje tako rekoč brez srca; brezposelnega delavca gledajo tako nekam po strani in nezaupljivo, da če bi tudi imeli zanj kakšno delo, mu ga ne zaupajo, češ, poranoki in prismuknjeni vseh vrst. Naj živi, kar nam teži in greni življenje! Proč z mladostjo, zdravjem in radostjo! Če že trgamo rože, naj bodo rože zla, zaničujmo pa tiste, ki ne najdejo največjega užitka v lascivnih zgodbah izpod peresa naših Rasputinov, v pornografijskih tiskanih na luksuznem papirju. Poskusimo celo primešati malo huduči v ta umetniška in literarna dela. Po satanu je veliko povpraševanje in smrad po žveplu je v modi. Toda vi mi poročate, da so rožički v ljubezni tradicionalen priveseček!

In tako zmaguje vse, kar je grdega. Pisatelj in umetnik, ki ustvarjata prijetna, lepa dela, sta obsojena in nemudoma obglavljena. Izrazi »lepo«, »prijetno«, »milkavno« so dobili pod perom naših kritikov pohujšljiv pomen. Če hočeš ljudem ustreči in ugajati, moraš žaliti, pohujševati, odbijati. Modele za slike in junake romanov hodimo iskati v jetrniške celice in umobolnice.

Lepota in ostudnost sta pa končno samo konvencionalnost. Dokažite mi, da je Jacoda remek-delo. A če najdemo več poezije tam nekje na pašniku kot v versailleskem parku, če raje begam za enonogo gosko na bulvarju

topuh je, delomrzn, mlad in zdrav je, da boše delati, bi že delal. Tako in podobno ališimo vsak dan. Ne pomislijo pa taki ljudje, da-li si in kako se danes dobi služba oziroma delo in da si te nesreče brezposelnosti sami krivi.

Vemo, da brezposelnost in beda nista prišli sami od sebe, ravno tako vemo, da te nesreče ne bomo kar tako odpravili. Ugotoviti pa moramo, da je na zemlji dovolj dela in kruha za vse, ki so voljni delati, ki bi radi delali, in kakor se dostojnemu človeku spodobi, pošteno živeli ter s tem koristili človeški družbi.

Baš zaradi tega bi morali merodajni faktorji skrbeti, da vsem tem nesrečnežem preskrbe dela in kruha, ker dokler se množijo brezposelnost in beda se množijo zločini, se množijo samomorji, tragedije nasilja in največje brutalnosti, kar jih pomni zgodovina. Za kakšne ogromne vsote so se povsili izdatki za javno varnost, ki je sprito naraščajoče brezposelnosti in bede vedno bolj ogrožena. Za ta denar bi se dala izvršiti velika javna dela in brezposelni bi se na ta način zaposlili in bi ne imeli časa oziroma bi ne morali misliti na razne zločine, ki niso nič drugega nego posledica brezposelnosti in bede, ker brezdelje in pomanjkanje privedeta marsikoga pod vislice. Vsi, ki imajo dolžnost, bi morali vedno in povsod imeti pred očmi ter skrbeti za to, da se vsakemu državljanu preskrbi primerno delo, da bi nihče ne taval okrog brez dela in ne prosjačil. Na ta način bi se zmanjšalo število zločinov, jetnišnice bi se praznile, ljudje bi se zopet privadili redu, delu in poštenemu življenju. Merodajni činitelji se morajo zavedati, da je brezposelnost, velika zevajoča rana, ki se ne sme prepustiti sama sebi, temveč jo je treba prijeti nemudoma temeljito zdraviti! Zavedati se je treba, da ne gre, da nekdo na tem svetu uživa pravi nebeški raj, a drugi da pogine od gladi in mraza, ko smo vendar vsi ljudje in državljani ene države.

Odločiti se je treba za radikalne ukrepe in videti bomo, da se bo položaj zboljšal. Nihče bi ne smel v današnjih časih imeti več služb, ko mu pa vendar dohodki od ene zadostujejo za preživljanje; vsak, ki ima toliko postranskih dohodkov, da more od njih primerno živeti, bi moral biti odpuščen iz službe; sinovi in hčere bogatih staršev bi ne smeli dobiti službe, dokler traja kriza; vsi upokojenci, katerih pokojnina zadostuje za primerno življenje, naj se iz službe odpuste, bodisi da so v javni ali privatni službi; žene, katerih možje dovolj zaslužijo, naj se istotako iz službe odpuste. Pri sprejemu v službo, bodisi državno, samoupravno ali privatno, naj se strogo pazi, da poleg sposobnih dobi službo tisti, ki jo je najbolj potreben. Enako je treba ravnati pri delavstvu; oblasti bi morale odrediti strogo kontrolo vseh zaposlenih v industrijskih podjetjih. Dela naj samo tisti, ki v resnici ne more drugače živeti. Naj navedem samo en primer: poznani sinove in hčere dobro stoječih kmetov, ki stalno delajo v tovarni, hranijo se doma, zaslužek imajo pa, da se dobro oblačijo ter ob nedeljah po gostilnah pijačujejo. Poznam tudi oženjenega gospodarja, ki dela v rudniku kljub temu, da ima doma dovolj dela in sredstev za življenje, sam pravi, da na posestvu ne more in noče delati, ker da ni vajen. Take ljudi je treba odstraniti s takega dela, naj delajo tam, kjer je za nje mesto. Zakaj bi taki odjedali kruh onim, ki nimajo pod milim nebom ničesar. Na ta način bi se moglo zaposliti mnogo brezposelnih in oblast bi si pridobila še večje simpatije vseh onih, ki trezno in pravično mislijo ter jim je pravičnost pri srcu; kdor pa tega ne čuti ni vreden član človeške družbe.

Vlada, senatorji, narodni poslanci, banovine, občine in vsa druga oblastva in privatna podjetja naj se vedno zavedajo, ter naj tudi podvzamejo energične korake, da se ta krivica najbednejšim čim prej popravi! Kakor je dolžnost vsakega državljanca, da stori svoje državljanske dolžnosti (torej tudi siromanih in bednih), tako je dolžnost tudi države, da prisloži na pomoč onim, ki so v resnici pomoči najbolj potrebni.

Delavec.

Dobro tako ali tako.

Zimsko letovišče je res prava sreča za živce. Če se ukvarjaš tam s sportom, spiš od utrujenosti, če pa ne, spiš od dolgega časa.

NA TRGU

Kupujoči mešan mladi kmetici: Čujte, tale kura je pa zelo stara.

— Stara? Mar sem jaz stara?

Mešan: Ne, nasprotno.

— No, vidite, a kura je še dve leti mlajša od mene.

Clement Vautel

Vek ostudnosti

Naš kolega Gaston Picard je stopil pred nas s temle novim vprašanjem: — Kako naj označimo našo dobo, kakšno ime bi bilo za njo primerno?

Mika me odgovoriti mu takole: — Kaj je naša stvar, krstiti dobo, ki v nji živimo? To se tiče prej onih, ki pridejo za nami; oni bodo zrl na ljudi naše dobe skozi kopreno časovne razdalje in najdejo pravo ime, ki ga naš kolega prezgodaj zahteva. Če bi že zdaj izbrali ime naši dobi, bi ustvarili pendant k slovitemu: »Mi ostali gentilemani srednjega veka.«

Veže nas pa dolžnost in treba je ustreči Gastonu Picardu. Prvi odgovor, ki jih je zabeležil ta mojster anket, so večinoma dokaj šaljivi... Gre za to, kdo zašepče naši dobi aja-tutu: malo je manjkal, da je nisem krstil na svoje lastno ime. In končno zakaj pa ne? Če nimamo Ludvika XIV., nam pa gotovo ne manjka Avgustov.

Kar se mene tiče, ne oklevam: predlagam »vek ostudnosti«.

Zdi se mi namreč, da je naša doba z ostudnostjo kar prepojena. Tako bo-

do gotovo prepričani naši potomci, ko bodo videli recimo na retrospektivni razstavi zbrana »remek-dela« najodličnejših »mojstrov« naše dobe.

Mislite si, kakšne bodo v Louvru dvorane, namenjene slikarstvu prvih desetletij dvajsetega stoletja... Ali vidite to zbirko nestvorov neproporcionalnih obrazov, zelenkastih oči, nizkega čela in idiotskega izraza?

Ubogi France! — vzklíknejo naši potomci pred van Dongenovim portretom našega Anatola.

Glavarji morilnih iger, grobo naslikani z roko carinika Rousseaua, jim bodo še v mučnejšo predstavo o tem, kakšni smo bili iz fizičnega in moralnega vidika.

Kako mizerni bodo ljudje naše dobe v očeh bodočega pokolenja!... Vsi naši slikarji so se res združili, da cinično popačijo moderno žensko. Z nezdravno krutostjo so ji vbrizgali bacile vseh kožnih in krvnih bolezni, ki mučijo Arabca, naslikanega na spodnjem delu trodelnih stavb, ki jih je gradila dalekovidna uprava v spomin na cesarja Vespasiana. To je strahotna družica, ki ji vse telo brsti in kipi; elefantiasa jo grozno razjeda, škili, po-

krita je z vsemi mogočimi nepotrebnimi kociinami in ima prsa Menelikove dojile.

Zensko telo, ti idealna glina, ti čudo, kaj si postalo pod čopcem teh skrunilcev?

Zalost neštetihi Olimpij moderne umetnosti, popačena Venera nove dobe! Ob tem pogledu vzklíkne potomstvo:

— Kako so pa obdelali naše babice, da so bile tako ostudne? In kje so vzeli naši dedi pogum zaploditi nas? Če odpro naši dediči naše knjige, najdejo tudi v njih mnogo dokazov, da bodo lahko verjeli, da smo bili obsedeni ostudnosti... Koliko imamo preliterarnih romanov, kjer se šopiri najhujša perversnost! To ni nič drugega, nego razprave o moralnih boleznih, razstave ran lupusa, duševnega raka, bolnih src in razvrzanih možganov... Homoseksualna ljubezen se zdi naša najbolj razširjena spolna zabava, a v našem rodbinskem življenju je izpodrinil freudovski incest domino.

Srečna in imenitna doba, ko izbiramo nove literarne zvezde med žrtvami progresivne paralize in blaznosti, med samomorilci, homoseksualci, pa-

Madeleine kot za izvoljeno kraljico lepote s tekme za najlepšo ženo Francije?

Ljubezen do ostudnosti je čisto višek popolnosti, zadnja perversnost. Don Juan, postaran in izžet, lazi za umazano deklino.

Vek ostudnosti? Ne, nikakor ne... Tako ne bo nazvana naša doba, ker ne bo dobila imena po umrli literaturi, po sramoteči umetnosti.

Naše stoletje je boljše od glasu, ki mu ga pripravljamo. Je navdušeno, pogumno, polno prekipeljavajočega veselja do življenja. Ustvarilo je sportno lepoto, zavojevalo prostor, igra se s svetlobo, godi se mu dobro, je optimistično.

Možato je, pa naj govore o njem gotovi pripadniki naše elite, kar hočejo. Naj nekateri naši umetniki slikajo ali klešejo, kar hočejo, naše stoletje je ustvarilo žensko, ki je bolj podobna Diani, nego hotentotski Veneri. In baudelaifrska maska, režeča in bolesta, ki mu jo nekateri natikajo, nam ne zakriva njegovega mladostnega, smelega in mikavnega smehljaja. Morda Lindberghovega smehljaja...

Kleinov veletok 300.000 oblek

Trgovina, ki mora njen lastnik odganjati odjemalce, ker jih je preveč

Diogen, prižgi kuč in išči po vsem svetu trgovca, ki se mu godi tako dobro, da nima poguma poslati v novine oglas, ker bi mu utegnilo občinstvo v navalu razbiti izložbe, redarjem bi potegnili uniforme s telesa, pohodilo bi odrasle in otroke in vdrlo v trgovino z geslom: »Koleni v sosedova rebra in krepko roko na lastno denarnico!« Iščič, dragi Diogen, trgovca, ki sme objaviti v novinah samo kratko vest, kdaj je njegova trgovina zaprta, katere praznike in godove praznuje, da bi njegovi odjemalci ne hodili zaman v mesto. In vendar je bila taka trgovina brez Diogeneve kuči najdena, taka trgovina obstoja in živi svoje normalno življenje. To ni noben dumping, nobena razprodaja.

Ta presrečna trgovina je v New Yorku in je kajpak last gospoda Kleina. Gospod Klein je prišel v Ameriko kot siromašen ruski emigrant, trudil se je za pultom, hodil v večerno šolo, da bi se naučil malo angleščine, potem se je vpisal v večerne tečaje, kjer so poučevali ženske kroje. Od svoje skromne palače si je prihranil 90 dolarjev, kar je bilo 1. 1906. za takega siromaka že celo premoženje. V šestih letih se mu je ta kapitalček pomnožil na 600 dolarjev, obenem pa je imel že dobro idočo trgovino. Toda Klein bi ne bil Klein, če bi ostal samo pri tem. Čim je začutil pod seboj trdna tla, se je lotil transakcij.

Imel je izboren nos, dobro je poznal blago in vedel je tudi, katera trdka je na robu prava. In preden je prišel ekssekutor, je stopil Klein v pisarno propadajočega podjetja, kjer je kupil blago po smešni ceni. Da, mož ni poznal sentimentalnosti, bil je Klein od pete do glave. Toda vsa krojaška industrija New Yorka od zadnje šivilje do veletrgovca na Fifth Avenue so ljudje, ki niso narejeni iz vate. Na drugi strani je pa znal Klein

prestopati stopnico za stopnico, nikoli ni preskočil kar treh naenkrat. Svoje dolarčke je hotel dobro naložiti. Ko je nakupil blago po izredno nizki ceni in izplačal 500 dolarjev se je obrnil na peti in prodal blago v soboto popoldne za 600 dol., nikakor pa ne za 1500 dolarjev.

Zenske newyorške Dowentovna so vedele, da govore Kleinovimi oglašili plakati resnico. Pri Kleinu se je došlo vedno vse najcenejše. Klein je postal nekakšen Robin Hood med konfekcijskimi mandati. Rastel je v mislijo, da bo imel nekoč svoj trgovski dom, velik z mnogimi nadstropji, da bi bil lahko papa v Rusiji svojega sinka veseli. Mnogi strokovnjaki so mu svetovali, kako in kaj naj ukrene, izkušeni trgovci in producenti so mu dajali nasvete, finančni prijatelji so ga svarili ali vzpodbujali. Naenkrat se je pa gospodu Kleinu zmešalo in storil je vse diametralno nasprotno, kakor mu je kdo priporočal in kakor je ustrezalo običajem, trgovskim uzancam in standardnemu razumu. Napravil je to nekako tako, kakor Henry Ford, malo kakor newyorški knjigarnarji, ki razlože knjige po mizah, da lahko pridejo ljudje do njih, malo kakor Woolworth v svojih trgovinah, kjer je vse po 5 centov, mnogo pa kakor mister Klein. David Abrahamovič Klein si je mislil: Prodajal bom ženske obleke po 5 dolarjev. Drugi naj jih prodajajo po 12, 17 ali 22, jaz jih bom pa izdeloval po 4 in pol, prodajal pa po 5. S tem je začel in sreča mu je bila mila. Sportne obleke je prodajal po dolarju, večerne pariškega kroja pa po 7.75.

Stidil je Klein zlasti s tem, da je uvedel

metodo kafeterije in samopostrežbe v njegovem trgovskem domu so klfometre dolgi obešalniki, polni oblek. Tu ni prodajalk, niti izložb. Vsaka odjemalka lahko po mili volji brska med oblekami, dokler ne izbere prave. Obleko lahko sname z obešalnika, jo ogleda od vseh strani, obesi nazaj, ali pa odide z njo v posebno dvorano, da jo pomeri. Dvorana je velika tako, da lahko v nji pomenja obleke naenkrat 500 žensk. Velik napis nad vhodom jim pravi, da je v tem varčnost. Če hoče kdo imeti zase sobo za preoblečenje, so mu vrata odprta in naj se kar potruži in konkurenci v drugo trgovino. Čim si je dekle ali dama obleko izbrala, gre z njo k pultu, kjer ji jo zavijejo, potem pa plača in stvar je opravljena.

Klein ima

na obešalnikih 300.000 oblek. Če se v prvih 14 dneh obleke ne morejo nikakor prodati po 5 dolarjev, potisnejo obešalnike naprej v drugi oddelek, kjer je napisano z velikimi črkami »4.45 dolarja«. Čez dva tedna se pomaknejo obešalniki zopet naprej v oddelek po 3.45, potem pride na vrsto oddelek z 2.45, slednjič pa obvisi tam, kjer je enotna cena, vse po dolarju. Klein si ne more dovoliti, da bi se obleke stopopno ne premikale. Vsak kvadratni čevlji je zanj tako dragocen, kakor bi bil posut z zlatim prahom.

V tem stalnem premikanju blaga, v tem veletoku oblek ima Klein tak genijalni sistem kontrole, da napravi inventar vsak dan dvakrat. Ko je čital o tej neverjetni kontroli v novinah londonski veletrgovec Garçon

Selfride, je treščil novine ob tla, kupil vozni listek za prvi parkni in telefonični uredništvu dotičnega lista, da potuje v New York, da se na lastne oči prepriča, če je kaj takega sploh mogoče. Mož je res odpotoval v New York in se prepričal o Kleinovni genijalnosti.

Vsak sistem samopostrežbe pa zapeljuje ljudi v tatvino.

Kleptomanom se godi dobro tam, kjer ni kontrole. Klein je dal napraviti dve vrsti velikih plakatov. En plakat trka na poštenost in čast, drugi pa na strah. Tu so oči papana, mamice in sorodnikov, pa tudi napis: »Ne onečastite imena svoje rodbine!« Na drugem plakatu je pa naslikana železna mreža, za njo pa obraz lepe devotke, a napis se glasi: Kazen za nepoštenost je ječa. Na visokih galerijah so razmeščena dekleta, ki neprestano opazujejo občinstvo. V veliki dvorani, kjer odjemalke primerjajo obleke, so napisali: »Detektivke vas stalno opazujejo.«

Klein pravi, da mu ukradejo vsako leto kljub vsem ukrepom

oblek za dobrih 100.000 dolarjev.

Če pride detektivkam v roke poklicna tatica, poskrbi Klein, da jo zadene najstrožja kazen. Tatiče morajo vedeti, da je Kleimova trgovina nevaren revir. Za bolne kleptomanke ima pa Klein zdravniško merilo. Za tiste, ki so se pregrešile prvič, ima pripravljene sentimentalne metode s pomočjo staršev ali ženskih društev. Take tatiče se kesajo pred domačim sodiščem. Često pa izbira Klein primere, da kaznuje grešnico z dobroto, podari ji novo obleko in jo izpusti, češ, pojdi in ne greši več.

Kleimova trgovina je povzročila med najsiromašnejšimi dekleti New Yorka majhno socialno revolucijo. Mož jim je preskrbel obleke, tako da lahko najsiromašnejša dekleta promenirajo po najprometnejših ulicah. Klein je osrečil več newyorških deklet, nego katerikoli drugi bogataš.

Trocki in kino

»Paris Soir« priobčuje naslednje poročilo: Ob prihodu v Neapol je dobil Trockij brzojavko iz Hollywooda od ravnateljstva velike filmske družbe, ki mu je ponujala glavno vlogo v filmu iz ruske revolucije. V brzojavki je bilo rečeno, da dobi Trockij takoj po prihodu na Dansko masten predujem, če sprejme ponudbo. Igral naj bi glavno vlogo v filmu, ki bi prikazoval napete prizore iz ruske revolucije. Predstavniki dotične filmske družbe se res mude zadnje čase na Danskem.

Trocki je pa kategorično odklonil ponudbo iz Hollywooda, kar je zastopnike družbe neprijetno presenetilo. Ko je prečital brzojavko, je dejal svojemu tajniku: »Vlogo, ki mi jo ponujajo, sem že igral v svoji domovini. Američani menda kaj kmalu pozabijo na nedavne dogodke, jaz pa nimam te sposobnosti.«

Vera za vse

V zapadnem delu Londona preseneti človeka čudno svetišče. Tu vidiš črn, star kip Budhe, bel kip grškega mladeniča, ki se obrača z molitvijo k solncu, Marijino kapelico in v zlatu blesteč oltar, razsvetljen z reflektorji. To svetišče je bilo nekoč plesna dvorana, zdaj pa služi neodvisni cerkvi, ki ima samo enega duhovnika, in sicer škofa Fredrika Jamesa.

Vsako nedeljo stoji pred cerkvijo dolga vrsta avtomobilov in kočij, ki izstopajo elegantno oblečene dame in gospodje, da prisostvujejo originalni službi božji. Cerkveni strop je hrastov, tla zelo gladka in blesteča, tako da se verniki vidijo v njih kakor v zrcalu. Podij, kjer je igrala nekoč plesna godba, je zdaj spremenjen v oltar. Med službo božjo stoji škof James na podiju v črnem spodnjem oblačilu, rdečem plašču in rdečem baretu.

Po molitvi in pridigi, ki jo ima mlad mož v modri srajci, stopi škof na prižnico s starim indijskim izrezljanim stebričem v roki, razsvetljenim z reflektorjem. Celo uro so zbrani verniki v

senci, stoji nepremično in tiho, škof pa med živahnim gestikuliranjem pridiguje, združujoč v svoji pridigi vse vire in obsegač moraliko vseh cerkva začeti od hinduizma pa do krščanstva. Po pridigi gre škof v spremstvu dveh ministrantov po cerkvi in se globoko prikloni pred kipom Budhe, enako kakor pred kipom Marije in Krista. Tik ob Budhi visi na steni ruska ikona. Pri obhodu iz cerkve dobi vsak vernik brošuro, ki je v nji rečeno:

»Cerkve, ki hoče biti univerzalna, mora združevati vse sekte, vse vere, vse cerkve in tudi vse rase. Biti mora simbol splošnega bratstva, kajti pas, ki veže vse človeštvo, je ljubezen božja.«

Svetovni prvak v umetnem drsanju

Znani mojster v umetnem drsanju Karl Schäfer, ki je zmagal na letošnji olimpijadi, je kazal te dni svoje presenetljivo umetnost Berlinčanom.

Galerija ženskih slik

Pariška narodna knjižnica je dobila prav zanimivo dedščino. Nedavno je umrl 80-letni samec, ki je zapustil Narodni knjižnici obširno zbirko ženskih portretov od najstarejših časov do današnjih dni. Testator, ugleden zasebni učenjak, je posvetil ves prosti čas svojega dolgega življenja, da je zbiral portrete slavnih žensk, slikane ali tiskane na papirju. Ojinate slike je izključil iz svoje zbirke, ker se mu je zdel ta način portretiranja za žensko lepoto pretežak.

Zbirka obsega 250.000 slik. K vsakemu portretu je napisal zbiratelj kratek življenjepis. V oporoki je učenjak napisal, da je bilo vse njegovo življenje pač najboljši dokaz, kako visoko je cenil in spoštoval žensko. In zato ni imel nikoli poguma oženiti se. Mož se je namreč bal, da bi izgubil vse spoštovanje do žene in vse iluzije, če bi zlezal v zakonski jarem.

Krvnik ne sme pijančevati

Poljski krvnik Arthur Braum je s svojima pomočnikoma nedavno usmrtil nekega zločinca na deželi in ko so se vrnili v Varšavo, so sklenili proslaviti ta dogodek s poštenim krokom. Mahnili so jo v restavracijo, kjer so se napili in začeli na ves glas prepevati. V restavraciji je bilo polno gostov. Ko so ljudje zvedeli, da prepevajo in popivajo krvniki, so začeli ogorčeno protestirati. Začeli so obmetavati krvnika in njegova pomočnika s kozarci in steklenicami, posebno dame, ki so bile najbolj ogorčene. Moški so jih pa začeli obdelavati s palicami. Krvnik je bil težko poškodovan in je hotel pobegniti, pa ga je ogorčena množica prisilila, da se je vrnil.

Hoteli so ga linčati. Videč, da mu prede trda, je potegnil krvnik iz žepa revolver in zagrozil razjarjenim gostom, da ustrelj vsakega, ki se mu približa. K sreči je pa kavarnar telefonično obvestil policijo, ki je rešila krvnika in ga odvedla na komisarijat. Krvnik in njegov pomočnik sta bila takoj odpuščena iz službe. Varšavski listi poročajo, da sta bila zaradi pijanosti odpuščena tudi dva Braunova prednika. Na policiji je Braum izjavil, da je moral biti pijan vsaj trikrat na teden, če je hotel vestno izpolnjevati svojo nalogo. Za izpraznjeno mesto krvnika se poteguje že 120 prosilcev.

Graditelj stadiona za prihodnjo olimpijado

V letu 1936 bo olimpijada v Berlinu, kjer gradi stadion vladni stavbniš Werner March

Najgrša dejanja najbolj pogosto zakriva s lapinami nameni.

Spomini na turškega prestolonaslednika

General Izet Fuad, zaupnik pokojnega turškega prestolonaslednika Jusufa Izidina, je izdal spomine, ki pričajo, da prestolonaslednik ni bil umorjen, kakor se je govorilo. Jusuf Izidin je bil sin sultana Abdula Aziza, ki si je 4. maja 1876, teden dni potem, ko ga je napredna stranka pod vodstvom Midhate paše odstavila, prerezal žile na rokah in izkrvavel. Tudi takrat so trdili, da je bil Abdul Aziz umorjen, toda ta vest je bila ovržena s tem, da je sam večkrat izjavil, da bi se s samomorom izognil sramoti, ki si jo je nakopal Napoleon III. s svojim porazom pri Sedanu. Izet Fuad piše, da so postajali jasni trenutki, ko je Jusuf Izidin govoril pametno, vedno redkejši. Prestolonaslednik je bil brezmejno slavohepen in bolesto nezaupljiv, kakor njegov bratranec Abdul Hamid. Bil je tudi bolesto lakomen, kakor njegova mati, haremska sužnja neizmerno zapravljevega Abdula Aziza.

Jusuf Izidin je domneval, da izgubi svojo pravico do prestola, pa ni hotel, da bi zasedel prestol njegov bratranec Mehmed Vahidedin. Prisilil je vse ministre, uradnike in častnike, ki je prišel z njimi v stik, da so se mu pismeno obvezali, da ne bodo sodelovali pri njegovi odstranitvi, vendar pa ni nikomur zaupal. Po cele ure se je vozil po Stambul, da bi videl prestolonaslednikovo zastavo vibrati na svojem avtomobilu in da bi ljudje videli, da še ni izgubil pravice do prestola. Mladoturki so ga poslali 1. 1916. v dunajski sanatorij, kamor je bil pripravljen odpotovati pod tajnim pogojem, da ga prepele Izmet Fuad preko Švice in Francije. Pred odhodom se je pa njegova nervoznost stopnjevala in nekega dne si je prerezal z britvijo, ki jo je bil skrivaj vzel svojemu brivcu, žile na levi roki, čeprav so ga skrbno stražili.

Montagu Norman

guverner angleške Narodne banke, ki je zaklical fotografom, ko so ga fotografirali na poti v državno zakladnico: »Funt je treba stabilizirati!« Vprašanje angleške valute je pa v rokah Amerike, ki noče popustiti od svoje zahteve glede plačila 15. t. m. zapadlega obroka vojnih dolgov.

Opice in godba

Znano je, da so opice že opetovano preizkušali, da ugotove, koliko so po duševnem življenju podobne človeku. Večkrat so bili na boljšem ljudje, večkrat pa tudi opice. Nedavno so napravili zanimiv poskus v pariškem živalskem vrtu z godbo. Hoteli so se prepričati, kako bodo opice reagirale na glasbene produkcije, kako jim bo godba ugajala, kaj prenese in proti čemu bodo protestirale. Nastopil je jazz-band, ki je priljubljen pri mnogih glasbenikih, celo pri takih višje muzikalne kulture. A glej, pri opičjih kritikih ta godba ni našla razumevanja. Opice so postale nemirne, začele so plezati po kletkah in bile so tako razburjene, da so morali nehati igrati.

Potem so napravili poskus s človeškim glasom in plesom. Maskiran pevec je stopil k opicam v kletko, kjer je zapel in zaplesal, toda nič modernega. In opice se niso več tako bale. Mirno so ogledovale pevca, vendar pa niso kazale nobene razumevanja za petje in ples. Šele solo na vijolini je vzbudilo njihovo zanimanje in celo tako veliko navdušenje, da so tiho renčale in spremljale melodijo. Navzoči glasbeni strokovnjaki je ugotovili, da se opice navdušujejo samo za solo na gosli. Morda bi kazalo navijati opicam gramofonske plošče, da bi se ne bale človeka, ker bi ga ne videle, in da bi nemočno pokazale svoj glasbeni okus.

Sumljiva nezgoda.

Prijatelj sreča prijatelja, ki ima obvezano roko. No, kaj se ti je pa zgodilo? Pa te vendar ni povozil avtomobil?

— Kaj še. Snoči sem se vračal z veselice, pa mi je stopila pijana neroda na roko.

Počitek.

— Si še slisal, da je sosed izjavil, da bo za dve leti opustil trgovino?

— Beži no, to je že stokrat trčil, storil pa še nikoli.

— Ne, zdaj je rekel to sodniku in bo že držalo.

Dober zdravnik.

— Ali je tvoj znanec res dober zobozdravnik?

— Pa še kako! Vsi sojbe, ki mi jih je vstavil, so mi brez bolečin izpadli

Podpredsednik parlamenta gre v samostan

Podpredsednik švicarskega parlamenta dr. Ernest Perer se je nenadoma odločil odločiti svoje funkcije in stopiti v benediktinski samostan.

Radioprogram

Nedelja, 4. decembra.

9: Versko predavanje; 9.30: Prenos cerkvene glasbe iz cerkve Sv. Petra v Ljubljani; 10: O fiziki zemeljske atmosfere (dr. Čadež); 10.30: Šahovska ura (dr. Vidmar); 11: Salonski kvintet; 12: Čas, poročila, plošče po želji poslušalstva; 15.15: Feminizem in krščanska načela (dr. Pelasa); 15.45: Dvospevi. Izvajata gđc. Korenčanova in Rudolfova; 16.15: Plošče; 16.30: Zadeva Kaiser, veseloigra (šentjakovski gled. oder); 20: Operetni večer. Sodelujejo: gđc. Majdičeva, g. Jelačin in orkester Triglav; 21.20: Jazz orkester »Odeon«; 22: Čas, poročila; 22.15: Plošče (slovenska glasba); 23: Napoved programa za naslednji dan.

Ponedeljek, 5. decembra.

12.15: Plošče; 12.45: Dnevne vesti; 13: Čas, plošče, borza; 17.30: Salonski kvintet; 18: Prihod sv. Miklavža; 18.30: Esperanto (g. Kozlevčar); 19: Srbohrvaščina (dr. Rupel); 19.30: Zdravstvena ura: O golšavosti (dr. Ciber); 20: Prenos opere iz Beograda; 22.30: Čas, poročila; 23: Napoved programa za naslednji dan.

Torek, 6. decembra.

11.15: Šolska ura: Pravljice (gđc. Komarnova); 12.15: Radio kvartet; 12.45: Dnevne vesti; 13: Čas, radio kvartet, borza; 17.30: Salonski kvintet; 18.30: Nemščina (dr. Grafenauer); 19: Gospodarska socialna vzgoja (dr. Gogala); 19.30: Pokrajinske slike: Selca na Gorenjskem (dr. Andrejka); 20: Norveški večer, prenos iz Oslo; 21.30: Prenos iz kavarn »Zvezdca«; 22.15: Čas, poročila, plošče (plesna glasba); 23: Napoved programa za naslednji dan.

Sreda, 7. decembra.

12.15: Plošče; 12.45: Dnevne vesti; 13: Čas, plošče, borza; 17.30: Otroški kotiček (gđc. Vuceljčeva); 18: Salonski kvintet; 19: Ruščina (dr. Preobraženski); 19.30: Literarna ura: Stevanovni romani (F. Vodnik); 20: Glasbeno predavanje (dr. Mantuan); 20.30: Samospevi g. Fančič Čadežev; 21: Salonski kvintet; 22: Čas, poročila; 22.15: Prenos iz kavarn »Zvezdca«; 23: Napoved programa za naslednji dan.

Četrtek, 8. decembra.

7.30: Kmetijsko predavanje: Uvod (ing. Zidanšek); 8: Nasveti za kmetovalce; 8.15: Smučarska gimnastika (M. Dobovšek); 8.45: Poročila; 9: Versko predavanje; 9.30: Prenos cerkvene glasbe iz frančiškanske cerkve; 10.30: O zračnem pritisku (dr. Čadež); 11: Salonski kvintet; 12: Čas, poročila, plošče; 15: Reportaža s kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu: Kletarstvo (ing. Zupančič in ing. Kotlovšek); 15.45: Bratje (Jalen), drama, igra Ljudski oder; 16.30: Dvospevi s klavirjem. Pojeta gđni. Megla (sopran) in Pirč (alt); 20: Prenos opere »Manon« iz Ljubljane; 22: Čas, poročila, napoved programa za naslednji dan.

Petek, 9. decembra.

11.15: Šolska ura: Nekaj zanimivosti o zraku (Zabkar); 12.15: Plošče; 12.45: Dnevne vesti; 13: Čas, plošče, borza; 17.30: Salonski kvintet; 18.30: Beneška Slovenija (dr. Capuder); 19: Francoščina (prof. Niko Kuret); 19.30: Zdravstveno vprašanje za družino in dom (dr. M. Šimec); 20: Komorni trio; 21: Salonski kvintet; 22.15: Čas, poročila, napoved programa za naslednji dan.

Sobota, 10. decembra.

12.15: Plošče; 12.45: Dnevne vesti; 13: Čas, plošče; 17: Salonski kvintet (program izvajan po željah poslušalstva); 18: Angleščina (ga. Orthaber); 18.30: Gimnastične vaje (g. Soukal); 19: Poglejvje iz sociologije (dr. Fr. Veber); 20: Internacionalni jugoslovanski koncert (prenos iz Beograda); 22: Čas, poročila; 22.15: Plošče (plesna glasba); 23: Napoved programa za naslednji dan.

Aforizmi

Človeško samoljubje sega celo v onostranstvo, ker si ga domišljuje.

Najbolj se boje resnice tisti, ki imajo monopol, da jo tolmačijo.

Reakcija podpira kulturni svet z vsemi kulturnimi sredstvi, da je tem bolj nekulturna.

Težko je reči, da je moraliziranje moralno; moraliziranje je češče v sorodu s sadizmom. Moralist uživa nad ponizanjem oblatenih, zlasti, ker se smatra boljšega od njih, kar pa najbrž ni v duhu čiste etike.

Morala je najbrž zato, da moralisti lahko moralizirajo. Ali je še kaj moralnejšega od moraliziranja, pa moralisti očitno ne vedo.

P. Decourcelle:

117

Prokletstvo ljubezni

Roman

Toda na vsakem koraku se je boječe ozirala.

Slednjič se je ustavila.

Z zobmi je šklepetala, kolena so se ji šibila, iz oči ji je odsevala groza.

— Zdal menda ne boš več trdila, da nič ni, — je silil Panoufle v njo.

— Tam, tam! — je vzdiknila vsa iz sebe.

Pokazala je s prstom na nevidno točko v temi.

— Kaj pa je? Kaj pa vidiš?

— Tam! Tam!... Pogledaj, na koncu te ravnine!... Njegov duh!

— Tvojega rankega?... Saj se ti meša, dekle! Njemu je predobro tam, da bi se vračal... Beži no, krave se ti bodo smejale!

— Ne, ne! Pravim ti, da je on... Le pogledaj!

In res, tam v daljavi se je premikala senca, videl jo je, kako se nerazločno odraža na črnem obzorju.

Groza ga je spreletela.

Kaj ko bi bilo res, kar trdi Zefyrina?

Toda Panoufle ni bil strahopeten... Ni veroval v strahove, ni verjel, da bi mogel Slimak vstati od mrtvih, saj je bil sam vrzel njegovo truplo v vodo. Zato se je zelo hitro otresel strahu.

— To — je dejal smeje, — to je tovariš po delu ali pa policaj. Policaj, ki bi naju utegnil zgrabiti za vrat. Naj bo že kdorkoli, požuriti se morava, da odneseva pete. No, Zefyrina, le urno za menoj!

In lopova sta začela bežati, kar so ju nesle noge.

— To je on! On je, ti pravim! — je šepetala Zefyrina vsa iz sebe.

— Beži no, šema neumna. Saj pravim, da se ti meša.

Skozi mestna vrata de Gentilly sta se vrnila v Pariz in krenila v temno zakotno ulico blizu trga de l'Italie.

— Zasedanje naju, — je šepetala Zefyrina vsa iz sebe. — Slišim ga! Vidim ga!

Panoufle je obstal in se še enkrat ozrl po dolgi cesti, ki se je izgubljala za njima tam daleč nekje v ravnini.

— Ne! — je zamrmral, — nič hudega ni. Pravim ti, da je moral biti tovariš po delu, ki je tudi skril sledove svojega zločina tam za mestom; ali pa je bil smolnar, ki je vodil dekle v hotel. Bedak sem, da mislim takoj na policaja, ki preži na naju... Čemu neki naj bi naju zasledovali?

In obrnjen k Zefyrini je pripomnil:

— Casa imava dovolj; lahko si ga privoščiva kozarček za pokoj duše najinega dobrega tovariša... To ti vrne pogum.

— Da, to pa ni napačna misel... Žganja... mnogo žganja! To prežene strah in mračne misli... Morda pa prežene tudi njega.

— Potem pa sedeva na tramvaj in o polnoči sva v parku Monceau.

— V parku Monceau?

— Da. Tja sva namenjena. Spotoma ti vse pojasnim... Ti boš stala samo na straži... Počakaj, tu si lahko zmočiva grli, poleg tega bi se pa rad tu z nekom sestal.

Bila sta pred krčmo, pred zakotno beznico, ki se je pa imenovala celo »kavarna«.

— Vstopiva! — je nadaljeval Panoufle obrnjen k svoji spremljevalki, — toda opozarjam te, bodi previdna in drži jezik za zobmi... Doma sva. To je moja kavarna.

Beznicca je bila tako zakajena, da si komaj videl od mize do mize. Smrdelo je po alkoholu, tobaku in petro-

leju; med splošnim prerekanjem in kričanjem si slišal samo odbijanje krogel na biljardu.

— No, tu je pa veselo, — je dejal Panoufle, — vidi se, da smo podedovali. Koliko zrcal je povsod!

In obrnjen k natakarju je zagodrnjal:

— Dve skodelici žitne za gospo in zame.

Zefyrina, ki je bila prej blede, je naenkrat močno zardela.

Njene oči so bile še vedno izbuljene in njena usta so neprestano tiho ponavljala Slimakovo ime.

Po kavi sta naročila žganja in trčila.

— Glej, glej, to si ti, Isidor... se je začel hropeč glas. — Kako se ti pa godi, stara korenina?

Panoufle je zamahnil z roko.

— Če ti diši, — je dejal in pokazal na steklenico.

— Ne, hvala... Igram biljard.

— Si dobil moje pismo?

— Da. In kakor vidiš, sem točen.

Ali mi imaš kaj povedati?

— Seveda.

In ko je pokazal Panouflov pajdaš na Zefyrino, češ, da vpricho nje ne more govoriti, je dejal Panoufle smeje:

— To je moja stara.

— Kaj si oženjen? Kaj pa poreče na to moja sestra? — se je začudil Panouflov pajdaš. — Klanjam se, gospa.

Zefyrina se je obrnila k novemu gostu, ne da bi ga dobro videla in ne da bi odgovorila. Njene ustne so neprestano nekaj šepetale.

— Danes ji ni nekaj prav, — je dejal Panoufle. — Sorodnika ji je nenadoma pobrala smrt... No, ali bo tvoja partija še dolgo trajala?

— Ali hočeš, da pustim biljard?

— Ni treba. Partnerji bi vprašali, zakaj nočeš več igrati. Pomeniva se tam doli... Ostani tu, Zefyrina, za hip stopim k biljardu.

Vstal je in odšel s svojim tovarišem na drugi konec lokala, kjer so se sukali trije fantje okrog biljarda.

Zdal si na vrsti ti, Polyt, je dejal prvi.

Polyt je stopil k biljardu in udaril kroglo s sigurnostjo, ki je pričala o temeljiti praksi.

Polyt je bil brat dekleta iz ulice de la Glaciere, ki jo je še istega večera Panoufle priporočil Slimaku.

Pri tem mu je pa pozabil povedati, da ga sicer pošilja za tako zvanim Polytom, da je pa dobil ta podjetni deček podnevi pismo, ki ga Panoufle v njem vabi zvečer na sestanek v to zakotno kavarno, kjer sta se tudi sestala.

Slimak torej nikakor ni mogel iztegniti roke po Polytu, ki je pa bil nasprotno Panoufle o njem prepričan, da pride na sestanek.

Vidimo torej, da je bil načrt lepega Isidorja dobro premišljen in spretno zasnovan.

Toda vrnimo se k novemu lopovu.

Vzgojen v razuzdanosti in za zločinsko življenje, je poznal ta komaj dvajset let stari malopridnež že vse ječe in živele je izključno od tatvin ali od prostitucije svojih »ljubice«.

Toda umora se ni imel na vesti nobenega. In to ga je jezilo. Vpricho tovarišev se je rad pobahal z izmišljenimi zločini, toda verjel mu ni nihče; hrepenel je po pravem zločinu, da bi se končno lahko postavil kot morilec in da bi zavezal tovarišem strupene jezike.

— Osemindeset, devetinštirideset, petdeset!... je kričal zaključujoč svojo serijo karambolov. — Slede drugi. Nadaljujte brez mene.

In šel je pokramljat s Panouflov.

— No, pošteno sem jih premikastil, — je dejal smeje.

— Ali gre za vlom? — je vprašal tiho.

— Da.

Kako in kaj je torej bilo...

Na novinarskem koncertu je bilo tako prijetno, da so bile posekane vse krize

Ljubljana, 3. decembra.

Ker smo vam že toliko pripovedovali, kako bo na tisti gromosanski novinarski prireditvi, ki je spravila Ljubljano s tira, je zdaj prav tako važno, da vam povemo, kako je torej bilo.

Vse se je seveda najlepše začelo in najbolj imenitno končalo. Toda koncert še traja, kot se zdi vsaj tisti večini; Ljubljancem, ki je hotela - predsinočnim razmršiti unionske prostore kot Ribnikani pretesno cerkev, še zdaj jim brenče prečudne melodije v glavah, pred očmi jim pa pleše Jo-Jo, zato jim uhaža kar samo od sebe: Jo-Jo-Jo-Jo! To so pač najboljši dokazi, da so novinarski uspehi posekali krize, tiste krizice, ki so pa še ostale, bodo pač morali premagati Ljubljanci sami.

Bili smo še povsem pod dojmom umeritniških usitkov in se ni nikamor posebno mudilo s sedežev, ko je nastala v veliki dvorani in vseh stranskih prostorih nekakšna revolucija. V stranskih prostorih se je »kuchalac« že v drugi polovici koncerta, prasketalo je, bogme, kot strojne puške, ko se je pa koncert nehaj, se je polotila ljud; takšna vna, malo da ne bežnost, kajti bili so vsi nepopisno lačni in žejni, saj koncert vendar najbolj vpliva na prebavo. Dame in gospodje so se začeli boriti za mize in stole, ki so bili zloženi v stranskih prostorih. Tako hitro ni niti ljubbi bog delal zemlje, kot so ljudje spremenili vse prostore v Allahova nebena. Vse je bilo nenadno skoraj zabarikadirano, na kar se je posebno jezila mladina, ki ji ni ostalo dovolj prostora za ples.

Vse je namreč hotelo plesati, ko se je oglašal na odru jazz, takšnega navdušenja za ples nismo nikdar doživeli niti o karnevalu. Zato bi bilo premo prostora za plesanje, čeprav bi se mladina vrtela še po vsej Miklošičevi cesti. Če se bodo vsi tisti pari poženili in pomogli, ki so predsinočnim plesali v Unioni, se nam ni

treba bati vsaj za naraščaj. Nihče bi ne mogel verjeti, da imamo toliko mladine in deklet, kriz boji! Trdovratni samci bodo morali slej ali prej obupati, pa tudi tisti, ki propagirajo nekakšno krizo. Kdor je bil predsinočnim na novinarskem koncertu — in koga ni bilo? — se je moral prepričati, da je pri nas tako imenitno kot v Parizu ali kjerkoli v svetovnih vele mestih, kjer se dame košatijo v najslajnejših večernih toaletah. Moral se je pa prepričati še o marsičem ter predvsem priznati, da so pri nas še cejo kavalirski časi, kajti predsinočnim so bili Ljubljanci vsi brez izjeme kavalirji, kakršnih ne najdemo s prilgano trsko nikjer na svetu. Nobena damica ni samevala, kar je dandanes vendar še bolj važno, kot če premagamo krizo. To pomeni toliko, da so se vse dame že bolj pomladile ter so kar šarele v svoji glori.

Manj vročerkno občinstvo, ki se ni gredo pri plesu, se je počasi nekoliko pomirilo pri mizah in nekateri so obsedeli, kot da ne bi hoteli več vstati. Tam nemirnija je pa bila mladina, ki se je hodila h adit iz glavne dvorane v stranske. To je bilo nekakšno preseljevanje steklenic, ki so jih prenašale tudi nežne damice, da zdaj vzdihujejo nad žulji. Mladina je bila čedalje bolj razgreta in nekateri so hoteli plesati kar čez mize. Samo ob sebi se razume, da imajo dame zdaj tudi naravnost peklenške žulje na nogah zaradi samega plesa. Nihče bi ne mogel verjeti, da lahko mladino razvname še bolj kaj, kot jo je ples, če jo je videl, s kakšnim nepopisnim navdušenjem se je vrtela.

Toda temu navdušenju se ne more niti primerjati ono, ki je zabruhalo opolnoči. Pa naj še kdo reče, da je Ljubljana mrzkoturna! Ko so priskakljale na oder gospodične z zaviti — kdo bi mogel potuh-tati, kaj je bilo v njih! — je mladina takoj izvolala, da se je približal najimenitnejši trenutek večera. Dvorana se je stresla v temeljih, ko je zagrmelo v nji kot

pred Jeriho trobente: Jo-Jo-Jo-Jo! Kot bi mignili, nihče ni več mislil na ples, vsi pari so se razpustili, posabljeno so bile steklenice in klobase, pozabljeno vse drugo, vsi so samo kričali: Jo-Jo-Jo-Jo! Gospodične niso utegnile razviti zavrtikov, ko jih je presenetil naskok. Mladina je navallila na oder, nakateri so skakali kar čez mize, steklenice in kozarce, zdelo se je celo, da je nastala panika. Vse se je trgalo za tiste vražje kolesčke, kot za zlata jabolka. Na mah so bili razdeljeni vsi kolesčki in med silnim hrupom so jih že vsi »gonili«. Vsa dvorana je bila en sam Jo-Jo.

Ko je aranžer razglasil, da se naj pr-fav-jo za tekmo že izvežbanj ter naj pridejo na oder, je nastal zopet metek, kajti vsi so hoteli pokazati svoje spretnosti in si priboriti šampionat. Reditelj bi skoraj izgubil glavo, kajti nihče ga ni poslušal v navdušenju, vsak zase je med kričanjem gonil svoj kolesček. Oder je bil povsem zaseden, zato je bila tekma še posebno težavna in v gneči si lahko vrtel kolesček kot si ga vedel in znal. Sodnika in redite-lja seveda ni nihče poslušal, pač pa so vsi kričali: Goljufajo! čeprav ni videl drug drugega, zaverovan v svojo igro. Končno je bilo vendar dovolj »špasac« pa je bila razglašena za najboljšo igralko v Jo-Jo gdi. Ivana Jontez iz Ljubljane, prodajalka Matične knjigarne. Usoda je bila torej pravična, ker je izbrala zastopnico nežnega spola in še prodajalko, ki je prodala največ vstopnic za novinarski koncert... Prejela je čez diplomu med gromovitim odobravanjem in tudi protestom, kajti vsi bi radi bili najboljši. Zato je opozicija priredila tekmo sama zase in sploh so vsi »gonili« še dolgo kolesčke, nekateri celo med plesom.

Nič čudnega, če se ljudem vrti še danes že zaradi samega Jo-Jo. Če bi pa hoteli povedati, zakaj vse se zdi ljudem še vedno vse na hopsasa, bi se zvrtilo še popolno-ma še nam.

Vsak sistem se ti zdi lahko popoln, dokler ne spoznaš, da sloni na zmoti. Toda nekaterim se zdi glavno sistem, ne pa njegova podlaga in upravičenost.

Miklavževa prodaja

Znižali smo cene da nudimo cenj. občinstvu ugoden nakup

Rokavice d. podl.	Din 15.—	Bluze svilene tricot . . .	Din 105.—	Jo-pe površne pletene . . .	Din 85.—
Rokavice usnjene podl. . .	Din 62.—	Pyjame vzorč. flanela . .	Din 96.—	Obleke pletene	Din 110.—
Palčniki volneni otr. . . .	Din 6.—	Halje jap. crep.	Din 110.—	Sweaterji za smuk	Din 90.—
Nogavice d. flor	Din 9.—	Halje pralni baržun . . .	Din 136.—	Čepice volnene	Din 8.—
Nogavice d. svilene flor . .	Din 15.—	Kombineža svil. tricot . .	Din 28.—	ZA GOSPODE:	
Nogavice d. flor s svilo . .	Din 17.—	Hlačke svil. tricot	Din 16.—	Nogavice modne	Din 5.—
Nogavice d. volna s svilo . .	Din 29.—	Hlačke flor la.	Din 14.—	Rokavice usnj. podl. . . .	Din 64.—
Nogavice d. čista volna . .	Din 29.—	Hlačke s toplo podlogo . .	Din 24.—	Samoveznice pletene . . .	Din 6.—
Nogavice svilene damske . .	Din 13.—	Pulloverji čista volna . . .	Din 39.—	Samoveznice svilene . . .	Din 17.—
Ovratniki modni	Din 9.—	Vestica čista volna, plat. .	Din 65.—	Srajce moderni vzorci . .	Din 65.—
Manicure od	Din 22.—			Srajce sport. la. kval. . .	Din 85.—
Robci svil. s čipkami . . .	Din 18.—			Pyjame flanela	Din 138.—
Šali modni volneni	Din 9.—			Suknjiči domači la. suk. .	Din 210.—
Rute modne volnene . . .	Din 17.—			Pulloverji la. volna . . .	Din 78.—
Šali svil. crep de chine . .	Din 45.—			Pullov. la. vol. brez rok. .	Din 68.—
Rute svilene	Din 39.—			Shaker za smuk	Din 98.—
Bluze flanel za smuk . . .	Din 49.—			Klobuki modni	Din 58.—

GLASBA

IZPOSODAMO plošče, gramofone, radio-aparate.

»SLAGER«, Aleksandrova c. 4.

(prehod »Viktoria« palače)

KLAVIRJI, PIANINI

prvovrstnih inozemskih znamk od Din 11.000 naprej. — »MU-ZIKA«, Ljubljana, Sv. Petra cesta 40. 18/T

SALONSKI GRAMOFON

velik, z omaro, zelo glasne produkcije glasu in 17 ploščami za 2000 Din prod. Stefan Kersnič, krojač, Hrovača-Ribnica. 4500

TRICEVNI RADIOAPARAT

z zvočnikom ugodno prodam ali zamenjam za kolo. — Mehovne, Žirovski vrh, pošta Gorenja vas št. 7. 4499

ZA MIKLAVŽA

zelo prikladna darila nudi tvrdka

A. & E. SKABERNĚ

LJUBLJANA

PRODAJ

LEPE JASELCE

kipe iz žgane gline, kompletne ali posamezne kipe, hlevčke, pastirke, ovčice od 75 para naprej dobite letos: Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 8 (trifika). 4533

HIACINTE IN TULPE

(gomolje) nudimo po nizki ceni. Sever & Komp., Ljubljana, Gosposvetska cesta 5. 4532

STANOVANJA

OPREMLJENO SOBO

s posebnim vvhodom in elektriki ko oddam stalnemu gospodu. Cena z zajtrkom Din 150.—. — Vič št. 148, ob Cesti na Brod. 4444

DVOSOBNO STANOVANJE

se odda za 460.— Din v Spodnji šiški, podaljšana Verovškova 69. 4530

KUPIM

DINAMO 2 HP

za električno razsvetljavo 220 voltov kupi Dominik Bau, Jag-njenca, pošta Radeče pri Zidanem mostu. 4514

SLUŽBE

MLAJŠO DAMO

želi povesti na ples akademsko naobražen gospod. Neanonimne dopise prosim na upravo »Slov. Naroda« pod »Medicinski ples 4547c.

KATERI MOJSTER

mehaniški ali ključavničarski bi vzel v uk s hrano in stanovanjem pridnega 14 letnega dekča z dežele. Nastop po možnosti od 27. decembra do 1. januarja. — Dopise na naslov: Dr. Čremošnik Vinko, Gornja Rad-gona. 4498

NEPREMIČNINE

HOTEL »VELEBIT« V SENJU

(hotel, restavracija in kavarna) naprodaj ali se odda v najem. — Ponudbe na: Hotel »Velebit«, Senj. 4443

DVOSTANOVANJSKO HISO

z električno razsvetljavo in vrtom ter studentem takoj ugodno prodam. Vprašati: Pobrežje-Maribor, Cesta na Brezje 42. 4520

POSESTVO S HISO

po možnosti s pravico lova kupim v romantičnem kraju blizu Dravograda, Slovenjgradca ali Gornjega grada. — Ponudbe na naslov: Cyklon, Beograd, Knez Mihajlova ulica 7. 4519

POZOR!

Prispela bodo pristna štajerska vina. — Gostilna »Pri Lovcu«, vogal Rimske-Bleiselske ceste 4554

»MIKLAVŽEV VEČER«

pridei v nedeljo gostilna Reininghaus. Ples do 2. ure brez vstopnine. Darila sprejemamo. Došla nova vina. 4540

Naznanjam cenj. občinstvu, da bom na novo otvoril

gostilno po domače pri ZRIMŠKU, Zgor-nja šiška - Koseze — v nedeljo dne 4. t. m.

Se priporočam za obilen obisk.

DEMŠAR

PEKOVSKEGA VAJENCA

z vso oskrbo v hiši sprejme Jakob Praprotnik, pekovski mojster, Jelovec 13 pri Mariboru. 4541

KROJ. VAJENCA

sprejme takoj Andrej Vodičar, splošno krojaštvo, Gradec št. 38 pri Liti. 4546

SMUČARJI

»ALPINA« d. z o. z.

Liubljana, Masarykova cesta št. 14

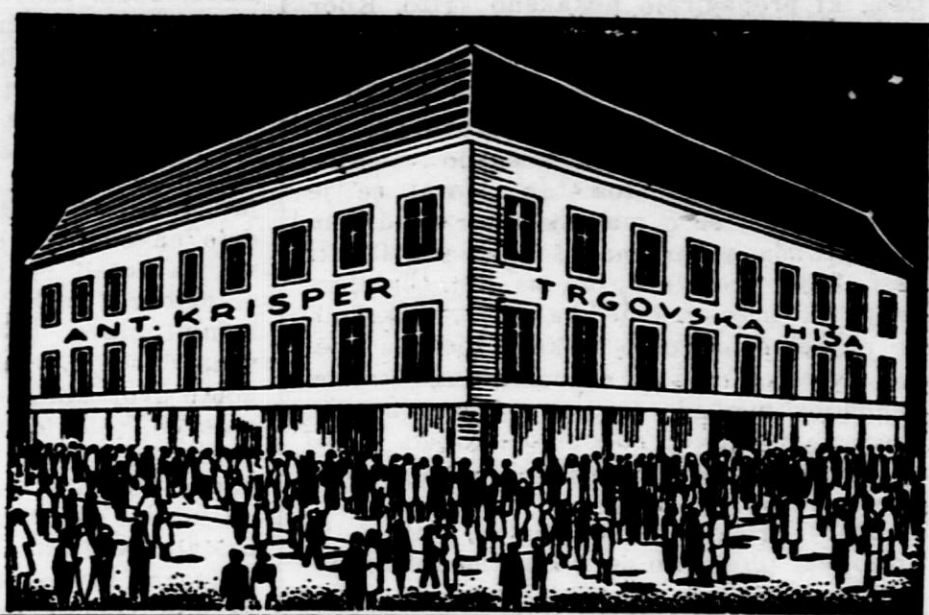
LASTNIK STANE ŠPORN

Specialna montaža robnikov, lastna delavnica za vsa popravila in montaže.

SMUČI OD DIN 80°

N A P R E J

!! ZA MALO DENARJA !!

VAM DA VELIKO VESELJA NAŠ MIKLAVŽ!

NAŠE GESLO JE:
dobra kvaliteta, velika izbira, nizke cene!

I. Potrebščine.

Nogavice:		Pletenine:	
otroške	Din 4.—	otroške vestije	Din 30.—
ženske	6.50	ženske "	70.—
" močne	9.—	moške "	75.—
moške	4.—	moški šali	17.—
" volnene	10.—	čepice filc	22.—
Rokavice:		damska garnitura	
otroške	Din 12.—	šal in čepica	45.—
ženske	13.50	Konfekcija:	
moške triko	15.—	damski plašči sport	Din 295.—
ženske usnjene, podložene	65.—	" " s kožuhom	450.—
moške "	75.—	Čevlji:	
Moško perilo:		otroški od 21—25	Din 23.—
srajce	Din 24.—	dekliški od 29—35	55.—
" bele	35.—	deški od 31—39	75.—
" barvaste	55.—	ženski špang rjavi in črni	60.—
spodnje hlače	40.—	" s krupon podplatom	85.—
ovratniki	10.—	moški s krupon podplatom	98.—
kravate	9.—	copate z zaponko za otroke	24.—
naramnice	11.—	" " " dame	32.—
Žensko perilo:		" " za gospode	42.—
reform hlače	Din 16.—	snežni čevlji ženski z bar- žunastim ovratnikom	89.—
srajce dnevne	25.—	galoše za gospode	55.—
" nočne	65.—		
žepni robci	3.—		

II. Darila.

Steklo:		Keramika:	
nastavki za pecivo in sadje	Din 17.50	vaze	7.50 9.—, 10.—, 15.—
sklede za kompot	14.50	pepelniki	Din 16.—
" " " 3-delne	22.—	doze za puder	19.—
" " " male	3.50	China srebro:	
krožniki za pecivo	3.50	nastavki	Din 30.—
liker servis	25.50	gardiniere	85.—
gardiniere	32.—	bonboniere	55.—
Porcelan:		Taške:	
garnitura za črno kavo	Din 90.—	damske, kombinirane	Din 18.—
" " belo kavo	130.—	" z ročko	26.—
" " čaj	130.—	manikire	25.—
jedilna garnitura za 6 oseb kompl.	390.—	šivalne garniture	65.—
garnitura za sadje	50.—	kovčki	13.—

Velika izbira vsakovrsnih igrac po najnižjih cenah

TRGOVSKA HIŠA ANT. KRISPER

LJUBLJANA

Stritarjeva ulica 1-3

Mestni trg 26

PAZNO

GOSTILNO »SODČEK«
na Zabjaku sta otvorila znana
gostilničarja Tomšič, prej šent-
jakovski trg. — Priporočata
svoja priznana vina slovenskih
vinogradov. — Danes koncert.
4537

Najcenejši nakup!
KONFEKCIJA MODA
ANTON PRESKER,
Ljubljana, Sv. Petra cesta 14.

INTELEKTUALNE DAME
obrnite se na Astrosofa, Split,
poštni predal 16. Priložite tri
znamke po Din 1.50. 118/T

SADJARJI!

Zavarujte sadno drevje, najza-
nevarnejše, najceneje in naj-
praktičnejše z novim izumom
»zajcebranom«. Samo z »zajce-
branom« je na prostem uspešno
zavarovano tudi nizkodebelno
drevje dolga leta pred zadržimi
poškodbami. — Samoprodaja
za vso Jugoslavijo (à Din 2.—
do Din 4.—). — Kmetijska
družba v Ljubljani. 4550

GOSTILNA »PRI SODČEKU«
Tomšič — zopet otvorjena —
Vhodi: Zabjak, Hrenova in
Grudnova ulica. Klubove sejne
sobe na razpolago! — Izvrstna
namizna in specijalna vina slo-
venskih vinogradov. 4521

Celuloidne ščitnike za vrata

dobavlja v vseh barvah
in fazonah

FRANJO ZRNEC,
steklarstvo
LJUBLJANA,
Cankarjevo nabrežje št. 5

PERJE PUHAŠTO
Din 15.—, čohano Din 32.—,
puh Din 140.— kg, ter VOLNO
in ŽIMO za modroce izredno
poceni prodaja: Šega, Wolfova
ulica 12 (dvorišče). 106/T

MODROCE

otomane, divane, fotelje in vse
tapetniške izdelke vam nudi
najceneje

IGNACIJ NAROBEL,
Ljubljana, Gosposvetska cesta
št. 16 (pri Levu) 25/T

Vsa pleskarska in soboslikarska dela

izvršuje točno, solidno in po
konkurenčnih cenah pod garan-
cijo

družba z o. z.

J. HLEBŠ

pleskarstvo in soboslikarstvo
LJUBLJANA, Mestni trg 19
ali Cankarjevo nabrežje 21.
Telefon 7070.

Bukova drva in oglje

kupuje stalno
URAN FRANC
LJUBLJANA
Sv. Petra cesta 24

POHISTVO

Spalnice Din 2200.—
omare 450.—
postelje 250.—
kuhinjske oprave 1000.—
kuhinjske kredence 500.—

Vse drugo pohištvo se dobi
najceneje in na obroke. Kdor
ima hranilno knjižico, se ta
vzame v račun. Sprejmejo se
tudi vsa popravila po konku-
renčnih cenah. — Mizarstvo
»SAVA«, Kolodvorska ulica 18,
Dunajska cesta 36. — Telefon
št. 27-80. 111/T

DELO

more v teh težkih časih
vsak dobiti še najlaže z
ureditvijo pletenja na
domu. Dajemo sproti de-
lo vsakemu, ker prevze-
mamo izdelane pletenine,
dobavljamo prejšico (vol-
no) in izplačujemo me-
zdo za pletenje, kar do-
kazuje mnogo zahvalnih
pisem. Ako hočete delati
in zaslužiti, se obrnite
zaupno za brezplačne
prospekte na firmo:

DOMAČA PLETARSKA
INDUSTRIJA
JOSIP KALIS, Maribor,
Trubarjeva 2. odd. 27.

Zavese, posteljna pregrinjala

namizne prte, prtice itd., krasno vezene in po nizkih cenah
dobite pri

MATEK & MIKEŠ, LJUBLJANA

(poleg hotela Štrukelj)

Vezenje oprem za neveste, monogrami, gumbnice, entla-
nje, ažuriranje in predtiskanje.

Velika izbira predtiskanih ženskih ročnih del.

Izdelujejo se najnovejši modeli otroških in igračnih vozičkov,
tricičji, razna najnovejša dvokolesa, šivalni stroji in motorji.
Velika izbira. Najnižje cene. — Ceniki franko.

»TRIBUNA« F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov
LJUBLJANA, Karlovska c. 4

Dalmatinska vina

Prispele so nove pošiljke izborne kvalitete: črni kuščar
Din 8.—, belo Din 8.—, ružica Din 8.—, belo viško la Din 10.—,
opolo viško la Din 10.—, prošek stari la Din 28.—, — in vse
vrste žganja po Din 35.— liter. — Priporočata se na novo pre-
urejena gostilna »JADEAN«, FLORIJANSKA ULICA št. 23
(prej pri Daksu), — vinotoč na Poljanski cesti 17 in vinotoč
pri Janežiču, Medvedova ulica št. 25.

Vladimir Miloš

V hotelu »Bellevue«

vsako SOBOTO in NEDELJO pristne domače kolone, kr-
vavice, jetrnice in pečence. — Vsak ČETITEK priznana
fini ričet. — Izborna vina Din 10.—, 12.— itd., čez ulico
Din 1.— ceneje. — Prepričajte se o res dobri kvaliteti in
nizkih cenah. 4551

ANTON FUCHS

kleparska delavnica, Gosposvetska 16
»PRI LEVU«

izvršuje vsa kleparska in lesnocementna dela pri novih
zgradbah kakor tudi pri starih najsolidnejše in po zmernih
cenah.

Gojzerji,

smučarji,

štrpaci-čevlji,

škornji i. t. d.

iz garantirano nepremočljivega kromusnja — ročni iz-
delek čevljarne IVAN ZAJC, Ziri.
Samoprodaja pri tvrdki

ČADEŽ & KOMP.

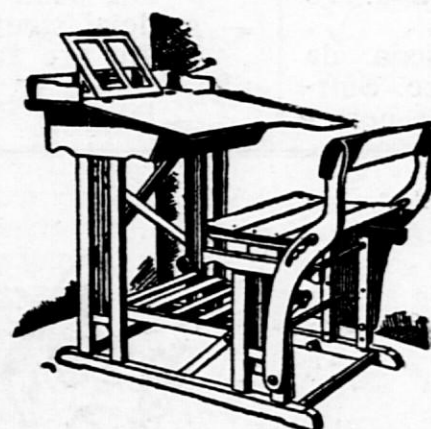
v Ljubljani, Miklošičeva cesta

(palača »GRAFIKA«)

Zajčevi čevlji so glede prvovrstne kvalitete in nizkih cen
brez konkurence!

Najkoristnejše

Miklavžovo darilo je

otroška pisalna mizica

ki se uravnava za vse starosti
otrok, od 6. do 18. leta, ustreza
vsem pravilom o pravilnem
držanju telesa pri tčanju ter
je obenem praktična shramba
za vse šolske potrebščine.
Mizice izdeluje tvrdka.

I. Repše

tvor. pohištva, Ljubljana, Dvorni trg 1

Najprimernejša darila za Miklavža si
nabavite v konfekcijski, manufakturni
in modni trgovini

JOSIP OLUP — LJUBLJANA

Stari trg št. 2 (Pod Trančo št. 1)

Glavna zalog moškega perila iz lastne tovarne

»TRIGLAV«, Kolodvorska ulica št. 8

Lepa jabolka

po Din 2.— kilogram kupite pri
Gospodarski zvezi v Ljubljani